

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-61-15

Druk nr 3643

Warszawa, 8 lipca 2015 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa oraz
niektórych innych ustaw z projektami
aktów wykonawczych.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Skarbu Państwa.

Z poważaniem

(-) Ewa Kopacz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) państwowych osób prawnych, z zastrzeżeniem art. 8c;”;

2) w art. 8b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przekazanie przez Prokuratorię Generalną sprawy lub grupy spraw, o których mowa w art. 8 ust. 1, do prowadzenia podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa:

1) może nastąpić, jeżeli nie występuje w nich istotne zagadnienie prawne lub potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów:

a) z inicjatywy Prokuraturii Generalnej albo

b) na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, za zgodą Prokuraturii Generalnej;

2) jest obowiązkowe, na wniosek i na rzecz:

a) Prezesa Rady Ministrów albo

b) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w zakresie należących do jego właściwości spraw lub grup spraw:

- dotyczących dochodzenia kwot zastrzeżonych na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań z umów prywatyzacji w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 747),
- dotyczących roszczeń o zawarcie umowy lub o zapłatę ceny

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

sprzedaży akcji lub udziałów Skarbu Państwa wynikających z umów prywatyzacji w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji,

- dotyczących roszczeń osób uprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa na zasadach określonych w art. 36–38d ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji,
- określonych w art. 249 § 1, art. 252 § 1, art. 422 § 1 i art. 425 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.²⁾),
- o stwierdzenie istnienia lub nieistnienia uchwał wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub uchwał walnego zgromadzenia spółki akcyjnej, prowadzonych na podstawie art. 189 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.³⁾),
- wynikających z odwołania, o którym mowa w art. 5c ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1224),
- przeciwko członkom zarządu i likwidatorom spółek z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzonych na podstawie art. 299 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1j w brzmieniu:

„1a. Prokuratoria Generalna nie przekazuje sprawy lub grupy spraw, gdy wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 10 000 000 zł, z wyjątkiem spraw, o których mowa w art. 8b ust. 1 pkt 2 lit. b tiret czwarte i piąte.

1b. Stanowisko Prokuratorii Generalnej w przedmiocie przekazania sprawy lub grupy spraw w trybie określonym w ust. 1 pkt 1 lit. a jest wiążące dla podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, gdy wartość przedmiotu sprawy nie przewyższa kwoty 300 000 zł, z wyjątkiem przypadku, kiedy przekazanie następuje na rzecz Prezesa Rady Ministrów lub ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161 oraz z 2015 r. poz. 4.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924 oraz z 2015 r. poz. 2, 4, 218 i 539.

1c. Stanowisko podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w przedmiocie przekazania sprawy lub grupy spraw w trybie określonym w ust. 1 pkt 1 lit. a jest wiążące dla Prokuraturii Generalnej, gdy wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 300 000 zł.

1d. Przed przekazaniem sprawy lub grupy spraw w trybie określonym w ust. 1 pkt 1 lit. a Prokuratoria Generalna występuje do podmiotu reprezentującego Skarb Państwa o przedstawienie pisemnego stanowiska co do możliwości przyjęcia sprawy lub grupy spraw do prowadzenia, określając w piśmie przyczynę przekazania oraz odniesienie do przesłanek, o których mowa w ust. 1 pkt 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuraturii Generalnej swoje pisemne stanowisko w terminie 14 dni od dnia doręczenia wystąpienia Prokuraturii Generalnej.

1e. Prokuratoria Generalna, przekazując sprawę lub grupę spraw w przypadku, o którym mowa w ust. 1b, w razie negatywnego stanowiska podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, sporządza pisemne uzasadnienie swojego rozstrzygnięcia, w którym odnosi się do argumentów podniesionych w stanowisku tego podmiotu, wskazuje ostateczne przyczyny przekazania, w tym odnosi się do przesłanek, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

1f. Odmowę przekazania sprawy lub grupy spraw na wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, Prokuratoria Generalna uzasadnia na piśmie i doręcza wnioskodawcy w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku.

1g. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wniosek określa sprawę lub grupę spraw podlegających przekazaniu, termin przekazania oraz uzasadnienie.

1h. Do czasu przekazania sprawy lub grupy spraw zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w sprawie lub grupie spraw wykonuje Prokuratoria Generalna.

1i. Prokuratoria Generalna przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa corocznie, w terminie do końca lutego, szczegółowe informacje za poprzedni rok kalendarzowy dotyczące:

- 1) liczby wniosków o przekazanie sprawy lub grupy spraw i sposobu ich rozpatrzenia,
- 2) liczby i kategorii przekazanych spraw oraz grup spraw,
- 3) stanowiska podmiotu reprezentującego Skarb Państwa – w przypadku spraw przekazanych z inicjatywy Prokuraturii Generalnej,

4) przyjętych przez Prokuratorię Generalną kryteriów przekazywania spraw – przy czym dla każdej sprawy lub grupy przekazanych spraw wskazuje się odrębnie kategorię sprawy i podmiot reprezentujący Skarb Państwa.

1j. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może przekazać Prokuratorii Generalnej swoje wnioski i zalecenia w odniesieniu do przyjętych przez Prokuratorię Generalną kryteriów przekazywania spraw.”;

3) po art. 8b dodaje się art. 8c w brzmieniu:

„Art. 8c. 1. Prokuratoria Generalna, na polecenie Prezesa Rady Ministrów, przejmuje zastępstwo procesowe państwowej osoby prawnej zajmującej się realizacją zadań publicznych z zakresu kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, nauki, oświaty i wychowania lub szkolnictwa wyższego, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw i interesów dotyczących mienia państwowego.

2. Przejęcie zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, może nastąpić za jej zgodą przed wszczęciem lub w każdym stadium postępowania.

3. Na wniosek Prezesa Rady Ministrów złożony przed wydaniem polecenia, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaje opinię w przedmiocie zgodności wykonywania przez Prokuratorię Generalną zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, z zasadami udzielania pomocy publicznej.

4. W przypadku gdy wykonywanie zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej stanowi pomoc publiczną, podmiotem udzielającym pomocy publicznej jest Prokuratoria Generalna.

5. Prezes Rady Ministrów może wystąpić do Prokuratorii Generalnej o przedstawienie stanowiska w przedmiocie przejęcia zastępstwa procesowego.

6. Prezes Rady Ministrów może zwolnić Prokuratorię Generalną z obowiązku wykonywania zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej.

7. Prezes Rady Ministrów zwalnia Prokuratorię Generalną z obowiązku wykonywania zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej, w przypadku wystąpienia konfliktu praw lub interesów Skarbu Państwa z prawami lub interesami państwowej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, a także w przypadku braku zgody, o której mowa w ust. 2.

8. Prokuratoria Generalna niezwłocznie informuje Prezesa Rady Ministrów o istniejącym lub mogącym wystąpić konflikcie praw lub interesów, o którym mowa w ust. 7.

9. Prokuratoria Generalna zawiadamia sąd oraz państwową osobę prawną, o której mowa w ust. 1, o przejęciu lub zakończeniu wykonywania zastępstwa procesowego. Do zawiadomienia Prokuratoria Generalna załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

10. Do wykonywania przez Prokuratorię Generalną zastępstwa procesowego państwowych osób prawnych, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 5 ust. 3, art. 13, art. 14 i art. 17 ust. 1 i 3 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 11 dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Koszty postępowania w sprawie, w której Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo procesowe państwowej osoby prawnej, o którym mowa w art. 8c, ponosi ta osoba prawna. Dotyczy to również kosztów, o których mowa w art. 17 ust. 2.

6. Państwowa osoba prawna, o której mowa w art. 8c ust. 1, nie ponosi kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuratorię Generalną.

7. Państwowa osoba prawna, o której mowa w art. 8c ust. 1, przekazuje Prokuratorii Generalnej koszty zastępstwa procesowego zasądzone lub przyznane tej osobie w sprawie, w której zastępstwo procesowe wykonuje Prokuratoria Generalna, przy czym przekazanie kosztów następuje, jeżeli zostały one ściągnięte od strony przeciwnej, a od rozstrzygnięcia będącego podstawą wypłaty nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, z wyjątkiem skargi o wznowienie i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.”;

5) w art. 29 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) posiada dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych w Rzeczypospolitej Polskiej lub dyplom potwierdzający ukończenie wyższych studiów prawniczych za granicą, uznany w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 191a ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.⁴⁾) albo dyplom potwierdzający ukończenie wyższych studiów

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198 oraz z 2015 r. poz. 357 i 860.

prawniczych za granicą uznany za równoważny z polskim dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu zawodowego magistra na podstawie umowy międzynarodowej albo w drodze nostryfikacji;”;

6) w art. 32 dodaje się ust. 3–7 w brzmieniu:

„3. Osoba podejmująca po raz pierwszy pracę na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej jest zatrudniana na podstawie umowy o pracę na czas określony, nie dłuższy niż trzy lata.

4. Radca, o którym mowa w ust. 3, w umowie o pracę zawieranej na czas określony zobowiązuje się do przestrzegania zasad wykonywania zawodu określonych w art. 34, w tym odpowiadających treści ślubowania określonego w art. 33.

5. Radca zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas określony podlega obowiązkowej ocenie kwalifikacyjnej nie później niż miesiąc przed zakończeniem okresu, na jaki zawarto umowę o pracę. Terminu przeprowadzenia oceny kwalifikacyjnej określonego w art. 42 ust. 1 zdanie pierwsze nie stosuje się.

6. Po rozwiązaniu umowy o pracę na czas określony wskutek upływu czasu, na który była zawarta, radca może być mianowany, jeżeli uzyskał pozytywny wynik obowiązkowej oceny kwalifikacyjnej.

7. Do radcy zatrudnionego na podstawie umowy o pracę mają zastosowanie przepisy dotyczące radcy mianowanego, z wyjątkiem przepisów art. 33, art. 51–53 i rozdziału 6.”;

7) w art. 34 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Obowiązkiem radcy jest postępować zgodnie ze złożonym ślubowaniem oraz przestrzegać zasad etyki wykonywania zawodu radcy, a w szczególności:”;

8) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Radca nie może wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy lub naruszających zasady etyki wykonywania zawodu radcy, w szczególności wzbudzających podejrzenia o stronnictwo lub interesowność.

2. Radca może podejmować dodatkowe zatrudnienie lub zajęcia zarobkowe po uzyskaniu uprzedniej, pisemnej zgody Prezesa Prokuraturii Generalnej. Prezes Prokuraturii Generalnej odmawia zgody w przypadku, gdyby mogło dojść do naruszenia zakazów wynikających z ust. 1.”;

9) w art. 42 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, kryteria oceny kwalifikacyjnej, uwzględniając wśród kryteriów staranność, rzetelność i terminowość wykonywania czynności służbowych, oraz tryb dokonywania oceny, w szczególności z uwzględnieniem obiektywności i porównywalności ocen – mając na uwadze cel oceny kwalifikacyjnej, jakim jest sprawdzenie wykonywania przez radcę obowiązków służbowych zgodnie ze złożonym ślubowaniem.”;

10) w art. 43 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Radca wykonujący czynności zastępstwa procesowego jest uprawniony do dodatkowego wynagrodzenia w wysokości nie niższej niż 65% kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych lub przyznanych na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej albo na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie, w której czynności te były przez niego wykonywane, jeżeli koszty te zostały ściągnięte od strony przeciwnej. Przepis zdania poprzedzającego stosuje się w przypadku kosztów, o których mowa w art. 11 ust. 7. Wysokość i termin wypłaty dodatkowego wynagrodzenia określa umowa cywilnoprawna.”;

11) w art. 52 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą może nastąpić z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie reorganizacji Prokuraturii Generalnej, w tym polegającej na likwidacji stanowiska pracy ze względu na zmniejszenie liczby prowadzonych spraw przez Prokuraturę Generalną lub zmianie struktury organizacyjnej, jeżeli przeniesienie radcy na inne stanowisko służbowe nie jest możliwe.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, w okresie między rozwiązaniem stosunku pracy a podjęciem zatrudnienia lub działalności gospodarczej, nie dłużej niż przez 6 miesięcy, przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa, obliczone według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 Kodeksu pracy.”;

12) w art. 55a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Radca może w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostrzeżenia na piśmie wystąpić do sądu pracy właściwego ze względu na siedzibę Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej o uchylenie ostrzeżenia. Od orzeczenia sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje.”;

13) w art. 57:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie 3 miesięcy od dnia uzyskania wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną ani po upływie roku od dnia popełnienia takiego czynu. Jeżeli z powodu nieobecności w pracy radca nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg trzymiesięcznego terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia stawienia się radcy do pracy. Jeżeli jednak czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie karne.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat.

4. Jeżeli czyn, o którym mowa w ust. 1, zawiera znamiona przestępstwa, ustanie karalności przewinienia dyscyplinarnego następuje nie wcześniej niż ustanie karalności przestępstwa.”;

14) w art. 58:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Radca może być zawieszony w czynnościach służbowych, jeżeli z uwagi na charakter czynu konieczne jest natychmiastowe odsunięcie go od wykonywania czynności służbowych.

2. Prawo zawieszenia w czynnościach przysługuje Prezesowi Prokuraturii Generalnej. Na decyzję o zawieszeniu w czynnościach przysługuje zażalenie do sądu apelacyjnego — sądu pracy i ubezpieczeń społecznych właściwego ze względu na siedzibę Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej. Do rozpoznania zażalenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy radca został zawieszony w czynnościach, Prezes Prokuraturii Generalnej obniża wysokość jego wynagrodzenia miesięcznego na czas trwania zawieszenia maksymalnie do 50%. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie zostało wszczęte w ciągu trzech miesięcy od dnia zawieszenia w czynnościach albo zostało umorzone, z innej przyczyny niż rozwiązanie stosunku pracy przez

radcę, lub zakończyło się uniewinnieniem, radcy wypłaca się zatrzymane wynagrodzenie.”;

15) w art. 60:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prezes Prokuratorii Generalnej ma prawo zasięgać informacji od rzecznika dyscyplinarnego o treści rozstrzygnięć podjętych przez rzecznika dyscyplinarnego i komisję dyscyplinarną. Prezes Prokuratorii Generalnej ma prawo otrzymywać od rzecznika dyscyplinarnego odpisy orzeczeń i protokołów posiedzeń, jeżeli są one w posiadaniu rzecznika dyscyplinarnego.”,

b) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wnoszenie odwołań od orzeczeń komisji dyscyplinarnej;”;

16) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Jeżeli postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło podstaw do sporządzenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

2. W postanowieniu o umorzeniu postępowania wskazuje się przyczyny umorzenia. Od postanowienia o umorzeniu postępowania nie przysługuje odwołanie.”;

17) w art. 61:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia z pracy w Prokuratorii Generalnej, a obwiniony w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania nie wskaże obrońcy, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę spośród radców. Obrońca wyznaczony przez przewodniczącego pełni swoje obowiązki do dnia uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie, o ile nie zostanie zwolniony wcześniej z tego obowiązku przez komisję dyscyplinarną albo sąd.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5c w brzmieniu:

„5a. W przypadku ustanowienia obrońcy usprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego nie wstrzymuje rozpoznania sprawy, o ile obrońca stawił się na rozprawie. W przypadku usprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego komisja dyscyplinarna może zamknąć rozprawę, jeżeli obwiniony został wcześniej wysłuchany albo, pouczony na rozprawie o prawie złożenia wyjaśnień, nie skorzystał z tego prawa.

5b. Rozstrzygnięcia komisji dyscyplinarnej zapadają w formie orzeczeń i postanowień.

5c. Przewodniczący w toku postępowania może wydawać zarządzenia, w szczególności dotyczące pozostawienia pism w aktach bez nadania dalszego biegu.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W wyjątkowych przypadkach można odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nie dłuższy niż 7 dni. O terminie ogłoszenia orzeczenia przewodniczący składu orzekającego zawiadamia strony bezpośrednio po zakończeniu narady.”,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom z urzędu, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia jego ogłoszenia.”;

18) w art. 62:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji kończącego postępowanie w sprawie strony mają prawo wniesienia odwołania. W odwołaniu można zaskarżyć całość orzeczenia lub jego część. Od innych orzeczeń, postanowień i zarządzeń można się odwołać w odwołaniu od orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku złożenia odwołania od orzeczenia innego niż kończące sprawę lub postanowienia albo zarządzenia, komisja dyscyplinarna wydaje postanowienie o odrzuceniu odwołania, na które przysługuje odwołanie wyłącznie w odwołaniu od orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.”;

19) w art. 64:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od orzeczeń komisji dyscyplinarnej II instancji stronom służy odwołanie do sądu apelacyjnego — sądu pracy i ubezpieczeń społecznych właściwego ze względu na siedzibę Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego skarga kasacyjna nie przysługuje.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Odwołanie, o którym mowa w ust. 2, wnosi się za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej II instancji, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Przepis art. 63 stosuje się odpowiednio.”;

20) w art. 67:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W Prokuraturii Generalnej mogą być zatrudnieni pracownicy inni niż radcowie, w tym asystenci radcy.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Na stanowisku asystenta radcy może być zatrudniona osoba o nieskazitelnym charakterze, spełniająca warunki, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1–3 i 5.

1b. Asystent radcy wykonuje zadania zmierzające do przygotowania czynności radcy w postępowaniu przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi oraz zadania z zakresu działalności administracyjnej Prokuraturii Generalnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. W zakresie określonym odrębną ustawą za państwowe osoby prawne czynności procesowe może podejmować Prokuratura Generalna Skarbu Państwa.”;

2) w art. 87¹ § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa albo państwowej osoby prawnej jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa.”;

3) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99. Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata.”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1296, 1161, 1585, 1626, 1741 i 1924 oraz z 2015 r. poz. 2, 4, 218 i 539.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584, z późn. zm.⁶⁾) w art. 2 pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa;”.

Art. 4. 1. Radcowie oraz starsi radcowie Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, zwanej dalej „Prokuratorią Generalną”, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, składają Prezesowi Prokuraturii Generalnej pisemne wnioski o wyrażenie zgody na kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia zarobkowego, podjętych przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, podlegają rozpatrzeniu w terminie miesiąca od dnia ich złożenia, przy czym brak stanowiska Prezesa Prokuraturii Generalnej w tym terminie oznacza wyrażenie zgody na kontynuowanie dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia zarobkowego.

3. W przypadku niezyskania przez radcę lub starszego radcę Prokuraturii Generalnej zgody, o której mowa w ust.1, jest on zobowiązany podjąć działania zmierzające do doprowadzenia do niezwłocznego zakończenia stosunku prawnego stanowiącego podstawę dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia zarobkowego. O dacie zakończenia stosunku prawnego radca lub starszy radca Prokuraturii Generalnej niezwłocznie zawiadamia Prezesa Prokuraturii Generalnej.

4. W przypadku niezyskania przez radcę lub starszego radcę Prokuraturii Generalnej zgody, o której mowa w ust. 1, umowy stanowiące podstawę dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia zarobkowego zawarte przez radcę lub starszego radcę wygasają z mocy prawa po upływie roku od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, albo po zakończeniu maksymalnie rocznego cyklu nauczania objętego taką umową, który trwał w momencie złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w zależności od tego, który z tych terminów jest późniejszy.

Art. 5. Do oceny kwalifikacyjnej za okres poprzedzający dzień wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

Art. 6. 1. Sprawy dyscyplinarne radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy toczą się na zasadach określonych w przepisach dotychczasowych.

2. Termin przedawnienia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego określony w art. 57 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do czynów popełnionych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Prezes i wiceprezesi Prokuraturii Generalnej w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy składają oświadczenie określone w art. 8 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, według zasad przewidzianych w tej ustawie.

Art. 8. Sprawy lub grupy spraw przekazane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do prowadzenia podmiotom reprezentującym Skarb Państwa na zasadach określonych w art. 8b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, są prowadzone przez te podmioty. Do tych spraw nie stosuje się art. 8b ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Do spraw wszczętych przed właściwym sądem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 10. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 42 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 42 ust. 7 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Niniejsza nowelizacja ma na celu wyeliminowanie ujawniających się w praktyce funkcjonowania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (zwanej dalej „**Prokuratorią Generalną**”) niedoskonałości ustawy o *Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa* (zwanej dalej „**Ustawą**”). Ponadto nowelizacja ma wyeliminować niepożądane skutki wynikające z rozszerzenia właściwości Prokuraturii Generalnej dokonanej na mocy ustawy z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, w szczególności nadmierne obciążenie Prokuraturii Generalnej sprawami sądowymi o niskiej istotności z punktu widzenia ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa. Ponadto, nowelizacja przyznaje Prokuraturii Generalnej nową kompetencję, tj. przejmowanie na polecenie Prezesa Rady Ministrów zastępstwa procesowego niektórych państwowych osób prawnych za ich zgodą.

Zaproponowane rozwiązania prawne dotyczą następujących zagadnień:

- 1) umożliwienie Prokuraturii Generalnej przekazywania do prowadzenia spraw lub grupy spraw z urzędu, bez zgody podmiotu reprezentującego Skarb Państwa (z wyjątkiem Prezesa Rady Ministrów i ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa), po uzyskaniu pisemnego stanowiska podmiotu co do przekazania (jako wyraz realizacji wytycznych kontroli przeprowadzonej przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów w Prokuraturii Generalnej w 2012 r.),
- 2) doprecyzowanie regulacji dotyczących możliwości podejmowania przez radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej dodatkowego zatrudnienia lub zajęć zarobkowych, m.in. poprzez wprowadzenie wymogu uzyskania zgody Prezesa Prokuraturii Generalnej na ich wykonywanie,
- 3) usunięcie niedoskonałości regulacyjnych Ustawy, które zostały zauważone w toku funkcjonowania urzędu poprzez usprawnienie postępowania dyscyplinarnego radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej,
- 4) wprowadzenie nowych rozwiązań mających na celu polepszenie efektywności działania urzędu takich jak zatrudnianie osób podejmujących po raz pierwszy pracę na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej na podstawie umowy na czas określony bez konieczności mianowania, doprecyzowanie przepisu dotyczącego możliwości rozwiązania stosunku pracy z radcą i starszym radcą w razie reorganizacji w Prokuraturii Generalnej oraz stworzenie nowego stanowiska pracy – asystenta radcy,

- 5) usunięcie kolizji między zakresem podmiotowym art. 2 pkt 3a oraz art. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne co do regulacji obejmujących Prezesa i Wiceprezesa Prokuraturii Generalnej,
- 6) rozszerzenie kompetencji Prokuraturii Generalnej o przejmowanie na polecenie Prezesa Rady Ministrów zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej zajmującej się realizacją zadań publicznych z zakresu kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, nauki, oświaty i wychowania oraz szkolnictwa wyższego, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw i interesów dotyczących mienia państwowego.

Według danych Prokuraturii Generalnej, po wejściu w życie nowelizacji Ustawy dokonanej dnia 19 marca 2009 r., nastąpił znaczny wzrost nowych spraw, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna. Jednakże z danych szacunkowych wynika, że znaczący udział nowych spraw to tzw. sprawy rutynowe, tj. sprawy o małej istotności i ryzyku z punktu widzenia ochrony praw i interesów Skarbu Państwa, sprawy jednorodne lub o stabilnej linii orzeczniczej. Wśród spraw wpływających corocznie do Prokuraturii Generalnej sprawy te stanowią ok. 40% wszystkich nowych spraw.¹⁾ Z wniosków kontroli Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przeprowadzonej w Prokuraturii Generalnej w 2012 r. w zakresie realizacji jej zadań ustawowych w latach 2010–2012, wynika, że angażowanie Prokuraturii Generalnej do spraw rutynowych nie spełnia zakładanego celu jej utworzenia, tj. powołania do reprezentowania Skarbu Państwa w sprawach najważniejszych i najtrudniejszych. Powyższa konstatacja zdeterminowała potrzebę dokonania zmian systemowych celem odciążenia Prokuraturii Generalnej od spraw rutynowych, bowiem obecnie obowiązujące przepisy Ustawy nie zapewniają w pełni skutecznego mechanizmu w tym zakresie.

Zmiana **art. 4 ust. 5 pkt 1** Ustawy służy wprowadzeniu do niej podstawy prawnej do wykonywania zastępstwa procesowego niektórych państwowych osób prawnych na polecenie Prezesa Rady Ministrów. Kwestia ta została uregulowana w nowym art. 8c Ustawy. W dotychczasowym brzmieniu przepisu Prokuratoria Generalna nie wykonywała zastępstwa procesowego państwowych osób prawnych stąd nowelizacja przepisu jest konieczna dla zapewnienia spójności ustawy. Nowelizacja art. 4 ust. 5 ma charakter porządkowy – w związku z rozszerzeniem właściwości Prokuraturii Generalnej konieczne jest wprowadzenie

¹⁾ Przykładowo, w 2012 r. na 4709 nowych spraw ok.1900 stanowiły tzw. rutynowe, a w 2013 r. wśród 4330 nowych spraw było ok. 1700 rutynowych.

wyjątku od dotychczas obowiązującej ogólnej normy. Zmiana ta służy zatem zapewnieniu spójności przepisów ustawy.

Projektowana zmiana **art. 8b** Ustawy ustala nowe zasady przekazywania przez Prokuratorię Generalną spraw lub grupy spraw podmiotom reprezentującym Skarb Państwa.

Jak wskazano w wystąpieniu pokontrolnym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2013 r., potencjał instytucjonalny Prokuratorii Generalnej powinien być wykorzystywany zgodnie z jej misją, tj. w sprawach najważniejszych. Natomiast zaangażowanie w sprawy rutynowe lub o ustabilizowanej linii orzeczniczej należy uznać za niecelowe. Kontrola wykazała, że zjawisko to ma charakter systemowy i wynika z braku rozwiązań prawnych, które umożliwiłyby skuteczne przekazywanie przez Prokuratorię Generalną spraw rutynowych właściwym podmiotom reprezentującym Skarb Państwa. Pomimo, że art. 8b Ustawy umożliwia przekazywanie spraw nieskomplikowanych, to działania Prokuratorii Generalnej nie mogą być skuteczne w przypadku braku wymaganej zgody lub wniosku tych podmiotów. W rezultacie wysoko wyspecjalizowani i opłacani specjaliści – radcy Prokuratorii Generalnej zajmują się sprawami rutynowymi, podczas gdy podmioty, w imieniu których występują, posiadają własne służby prawne, zdolne do prowadzenia tych postępowań. Proponowana nowelizacja wychodzi naprzeciw tym postulatom.

W **ust. 1 pkt 1** wskazano, że Prokuratoria Generalna może, z inicjatywy własnej lub na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, za zgodą Prokuratorii Generalnej, przekazać do prowadzenia podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa sprawy lub grupę spraw, w których Prokuratoria Generalna wykonuje obowiązkowe zastępstwo procesowe Skarbu Państwa. Jednocześnie zachowano obowiązującą dotychczas przesłankę umożliwiającą przekazanie sprawy, bowiem wyjątkiem są sprawy, w których występuje istotne zagadnienie prawne lub potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów. Projektowany przepis uwzględnia cel utworzenia Prokuratorii Generalnej, jakim jest ochrona ważnych praw i interesów Skarbu Państwa, co wyraża się w prowadzeniu spraw istotnych dla Skarbu Państwa a jednocześnie skomplikowanych i precedensowych. Celem nowelizacji jest odciążenie Prokuratorii Generalnej od spraw rutynowych oraz o ustabilizowanej linii orzeczniczej. Wprowadzone w przepisie przesłanki negatywne, czyli:

- niewystępowanie w sprawie lub grupie spraw istotnego zagadnienia prawnego,

- niewystępowanie potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości,
- niewystępowanie rozbieżności w orzecznictwie sądów

mają na celu uniemożliwienie przekazywania spraw istotnych dla Skarbu Państwa, a jednocześnie skomplikowanych i precedensowych. Cele instytucji prawnej przekazania sprawy lub grupy spraw można ponadto wyinterpretować w drodze wykładni a contrario projektowanego przepisu. Powyższe oznacza, że przedmiotem przekazania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, mogą być wyłącznie sprawy niewymagające angażowania do ich prowadzenia Prokuratorii Generalnej, w związku z czym proponowany przepis uwzględnia cel, dla którego została powołana.

Jednocześnie nowy **ust. 1 pkt 2** wprowadza wyjątek od powyższej reguły, bowiem wniosek o przekazanie sprawy lub grupy spraw złożony przez Prezesa Rady Ministrów lub ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa będzie dla Prokuratorii Generalnej wiążący, a ponadto nie będzie ograniczony stopniem istotności lub skomplikowania sprawy, jak to ma miejsce w ust. 1 pkt 1. W pierwszej kolejności wypada odnieść się do podstaw prawnych wprowadzenia zaproponowanej regulacji.

W odniesieniu do Prezesa Rady Ministrów (**ust. 1 pkt 2 lit. a**) przyznanie mu kompetencji określonych w ww. przepisie wynika z jego funkcji kierowniczej, koordynacyjnej i kontrolnej określonej w art. 148 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jako organu zapewniającego wykonywanie polityki Rady Ministrów i określającego sposoby jej wykonywania. Tym samym powyższe odstępstwo od ogólnej zasady, analogicznie jak w art. 7 ust. 3 Ustawy, jest podyktowane szczególnym statusem Prezesa Rady Ministrów, który kieruje pracami Rady Ministrów prowadzącej politykę wewnętrzną i zagraniczną Rzeczypospolitej Polskiej. Powyższe okoliczności łącznie przemawiają za przyznaniem uprawnień, określonych w projektowanym art. 8b ust. 1 pkt 2, Prezesowi Rady Ministrów jako organowi kierującemu pracami Rady Ministrów.

Natomiast, odnosząc się do kwestii przyznania powyższych kompetencji ministrowi właściwemu Skarbu Państwa (**ust. 1 pkt 2 lit. b**), w pierwszej kolejności wskazać należy, że uprawnienie to będzie ograniczone wyłącznie do spraw pozostających w zakresie jego własnych kompetencji i nie będzie dotyczyło spraw pozostających w zakresie właściwości innych ministrów kierujących działami administracji rządowej.

Zgodnie z art. 146 ust. 4 pkt 4 Konstytucji RP Rada Ministrów na zasadach określonych w Konstytucji i ustawach chroni interesy Skarbu Państwa. Zadanie to zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej przypisano do działu administracji rządowej „Skarb Państwa”, a w konsekwencji powierzono je ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa. Ustawodawca, wprowadzając do polskiego systemu prawnego ustawę o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, nadzór nad nowo utworzoną instytucją powierzył ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, co znalazło odzwierciedlenie w brzmieniu art. 1 ust. 3 ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. W doktrynie prawa definiuje się nadzór jako „uprawnienie organu nadrzędnego do wywierania wpływu na działalność organu podporządkowanego”. Przejawem nadzoru jest prawo kontrolowania, i oceniania prawidłowości działań jednostek nadzorowanych pod względem zgodności z prawem i wyznaczonymi celami oraz wytycznymi ich realizacji. Tym samym przyznanie określonych ustawowo kompetencji władczym organowi nadrzędnemu względem organu podporządkowanego jest konsekwencją istoty sprawowania nadzoru nad jego działalnością.

W świetle powyższego, takie ukształtowanie uprawnień ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w proponowanych przepisach jest podyktowane także jego szczególną rolą jaką jest pełnienie funkcji organu bezpośrednio nadzorującego Prokuratorię Generalną. Powyższe uprawnienie wpisuje się w charakter relacji między ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa a Prokuratorią Generalną, tj. między organem nadzorującym a nadzorowanym.

W konsekwencji przyczyną wprowadzenia regulacji przewidzianej w ust. 1 pkt 2 jest chęć zapewnienia efektywnego nadzoru nad działalnością Prokuratorii Generalnej, a tym samym właściwej i efektywnej ochrony interesów Skarbu Państwa, co wynika z faktu, że minister właściwy do spraw Skarbu Państwa jest odpowiedzialny za dział administracji rządowej „Skarb Państwa”.

Przyznanie ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa większych niż innym *stationes fisci* uprawnień w zakresie przekazywania spraw uzasadnione jest względami historycznymi i wynikającym stąd doświadczeniem dotyczącym spraw o istotnym znaczeniu majątkowym dla Skarbu Państwa, które były prowadzone przed powstaniem Prokuratorii Generalnej a odnosiły się do procesów prywatyzacyjnych i kwestii działalności Skarbu Państwa jako akcjonariusza i udziałowca w spółkach prawa handlowego. Z tego względu minister właściwy do spraw

Skarbu Państwa dysponuje stosowną wiedzą i doświadczeniem pozwalającym mu na samodzielne prowadzenie tego rodzaju spraw.

Znalazło to odzwierciedlenie w brzmieniu przepisu poprzez wskazanie, że obligatoryjne przekazanie sprawy lub grupy spraw do prowadzenia na rzecz ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa może nastąpić w należących do jego właściwości następujących sprawach lub grupach spraw:

- dotyczących dochodzenia kwot zastrzeżonych na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań z umów prywatyzacji w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 747),
- dotyczących roszczeń o zawarcie umowy lub o zapłatę ceny sprzedaży akcji lub udziałów Skarbu Państwa wynikających z umów prywatyzacji w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji,
- dotyczących roszczeń osób uprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa na zasadach określonych w art. 36–38d ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji,
- określonych w art. 249 § 1, art. 252 § 1, art. 422 § 1 i art. 425 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.),
- o stwierdzenie istnienia lub nieistnienia uchwał wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub uchwał walnego zgromadzenia spółki akcyjnej, prowadzonych na podstawie art. 189 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.),
- wynikających z odwołania, o którym mowa w art. 5c ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1224),
- przeciwko członkom zarządu i likwidatorom spółek z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzonych na podstawie art. 299 *Kodeksu spółek handlowych*.

Po pierwsze należy wskazać, że znaczna część tych kategorii spraw została już w 2009 r. przekazana przez Prokuraturę Generalną w trybie art. 8b ust. 1 Ustawy do prowadzenia ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa. Obecnie sprawy te również są prowadzone przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, który posiada niezbędną praktykę w ich prowadzeniu.

Jedynie sprawy dotyczące dochodzenia kwot zastrzeżonych na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań z umów prywatyzacji, sprawy dotyczące roszczeń o zawarcie umowy lub o zapłatę ceny sprzedaży akcji lub udziałów Skarbu Państwa wynikających z umów prywatyzacji oraz roszczeń osób uprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa nie zostały przekazane do prowadzenia przez Prokuratorię Generalną ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, ale należą one do zakresu jego właściwości i są również przez niego prowadzone przed sądami rejonowymi.

Wszystkie powyższe kategorie spraw nie są z reguły skomplikowane pod względem prawnym. W większości przypadków nie występuje w nich istotne zagadnienie prawne lub potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów.

W zakresie spraw dotyczących dochodzenia kwot zastrzeżonych na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań z umów prywatyzacji w rozumieniu w art. 1 ust. 2 ustawy *o komercjalizacji i prywatyzacji* pozostawienie tych spraw w gestii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wynika z ich specyfiki. Dotyczą one przede wszystkim zapłaty za akcje lub udziały albo zapłaty rat z tytułu oddania przedsiębiorstwa do odpłatnego korzystania, ewentualnie zapłaty kar umownych lub kwot gwarancyjnych przewidzianych w umowie prywatyzacji. Zobowiązania te są z reguły zabezpieczone w trybie art. 777 § 1 *Kodeksu postępowania cywilnego* przez akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji.

Właściwy miejscowo dla dłużnika sąd rejonowy nadaje ww. aktom notarialnym klauzulę wykonalności. Na tej podstawie Skarb Państwa reprezentowany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa dochodzi powyższych kwot na drodze egzekucji sądowej przez skierowanie wniosku o wszczęcie egzekucji do komornika sądowego. W przypadku oddalenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności konieczne jest wytoczenie powództwa cywilnego przeciwko dłużnikowi. Taka sama konieczność występuje w przypadku dochodzenia odsetek od tak zabezpieczonych kwot, o ile nie obejmuje ich ww. akt notarialny. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa ze względu na fakt prowadzenia wcześniejszego postępowania ma już z reguły przygotowaną treść pisma procesowego i materiał dowodowy. W przypadku prowadzenia takich spraw przez Prokuratorię Generalną, czynności wykonywane przy obsłudze takich postępowań sądowych ulegają zbędnemu dublowaniu, np. minister właściwy do spraw Skarbu Państwa skutecznie dochodzi w postępowaniu egzekucyjnym kwot

określonych w akcie notarialnym, w którym dłużnik dobrowolnie poddał się egzekucji, a później Prokuratoria Generalna dochodzi roszczenia akcesoryjnego o odsetki wynikającego z tego samego stosunku prawnego. Proponowana zmiana wyeliminuje dublowanie się zadań w tym zakresie.

Z kolei odnosząc się do roszczeń o zawarcie umowy lub o zapłatę ceny sprzedaży akcji lub udziałów Skarbu Państwa należy podkreślić, że są one następstwem zawieranych umów prywatyzacji w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy *o komercjalizacji i prywatyzacji*. Są tym samym ściśle powiązane z zakresem kompetencji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Również nie są skomplikowane pod względem prawnym. Wymagają natomiast dobrej orientacji w zakresie znajomości intencji stron umowy.

Natomiast w zakresie spraw dotyczących roszczeń osób uprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa na zasadach określonych w art. 36–38d ustawy *o komercjalizacji i prywatyzacji* wskazać trzeba, że sprawy takie toczą się w większości przed sądami rejonowymi – wydziałami pracy i ubezpieczeń społecznych, gdzie Skarb Państwa jest reprezentowany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Dotyczą one wydania akcji Skarbu Państwa lub odszkodowania za ich nieudostępnienie. Orzecznictwo sądowe w tej kategorii spraw jest już ugruntowane. Jedynie nieliczne sprawy tego rodzaju, ze względu na właściwość sądu okręgowego, są prowadzone przez Prokuratorię Generalną. W konsekwencji całokształt strategii procesowej w sprawach tego typu jest ustalany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa po kompleksowej analizie konkretnych pozwów. Z tego względu zasadne jest pozostawienie ich prowadzenia w gestii jednego podmiotu reprezentującego Skarb Państwa.

Kolejną kategorią spraw są sprawy określone w art. 249 § 1, art. 252 § 1, art. 422 § 1 i art. 425 § 1 *Kodeksu spółek handlowych*. Sprawy te dotyczą uchylecia lub stwierdzenia nieważności uchwał zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub uchwał walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki akcyjnej. Uzasadnieniem ich pozostawienia w gestii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa jest przede wszystkim konieczność dochowania krótkich terminów procesowych na wytoczenie stosownego powództwa, gdyż ustawodawca przewidział rygorystyczne terminy na ich skuteczne wytoczenie – odpowiednio miesiąc (art. 251 k.s.h. i art. 424 § 1 k.s.h.) lub sześć miesięcy (art. 252 § 3 k.s.h. i art. 425 § 2 k.s.h.) od dnia otrzymania wiadomości o uchwale. Skarb Państwa z reguły dowiadyuje się o ich podjęciu poprzez swojego reprezentanta na posiedzeniu organu spółki. Okoliczność ta determinuje czas na przeanalizowanie sprawy, podjęcie decyzji o

wytoczeniu powództwa, zebranie materiału dowodowego oraz przygotowanie pozwu. Ponadto, przekazanie spraw Ministrowi Skarbu Państwa znajduje uzasadnienie w konieczności posiadania przez prowadzącego sprawę specjalistycznej wiedzy związanej z funkcjonowaniem spółek handlowych. Przy sporządzaniu pism procesowych w ww. sprawach konieczna jest także sprawna współpraca z komórkami nadzoru właścicielskiego, która często odbywa się na roboczo.

Należy także mieć na względzie, że od czasu reformy postępowania cywilnego z 2012 r. zaostrzono zasadę koncentracji materiału dowodowego w toku procesu. Kwestię tę regulują art. 207 § 6 i art. 217 § 2 *Kodeksu postępowania cywilnego*. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Pismo złożone na późniejszym etapie postępowania może zostać uznane za spóźnione i w konsekwencji sąd może takie pismo zwrócić a argumentacja i wnioski w nim zgłoszone zostaną przez sąd pominięte. Okoliczność ta również ma istotny wpływ na potencjalną skuteczność zastępstwa procesowego w zakresie spraw, gdzie jest krótki ustawowy termin na złożenie pozwu.

Ściśle związane ze sprawami dotyczącymi uchylenia lub stwierdzenia nieważności uchwał zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub uchwał walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki akcyjnej są sprawy o stwierdzenie istnienia lub nieistnienia uchwał tych organów spółek kapitałowych. Pozostawienie ich w zakresie właściwości ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa znajduje uzasadnienie w opisanych wcześniej rygorystycznych terminach na wniesienie pozwu. Roszczenia te są często przez Skarb Państwa podnoszone w jednym pozwie ewentualnie w przypadku, gdy okoliczności sprawy wskazują na fakt podjęcia uchwały, która w świetle prawa może być uznana za nieistniejącą. Stąd zachodzi konieczność prowadzenia tych spraw przez jeden podmiot.

Natomiast sprawy wynikające z odwołania do sądu, o którym mowa w art. 5c ust. 5 ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa wiążą się ściśle z kompetencjami ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Zgodnie z art. 5a ust. 1 powyższej ustawy państwowe osoby prawne są obowiązane uzyskać zgodę ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na dokonanie czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości,

zaliczonymi do wartości niematerialnych i prawnych, rzeczowych aktywów trwałych lub inwestycji długoterminowych, w tym oddania tych składników do korzystania innym podmiotom na podstawie umów prawa cywilnego lub ich wniesienia jako wkładu do spółki lub spółdzielni, jeżeli wartość rynkowa przedmiotu rozporządzenia przekracza równowartość w złotych kwoty 50 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski według stanu z dnia wystąpienia o zgodę.

W przypadku nieuwzględnienia przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa sprzeciwu państwowej osoby prawnej, przysługuje jej prawo wniesienia odwołania do sądu powszechnego. Do rozpatrywania spraw stosuje się odpowiednio przepisy części pierwszej księgi drugiej tytułu II działu IVa *Kodeksu postępowania cywilnego*. Okoliczności te przemawiają za pozostawieniem tych spraw w gestii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, gdyż dotyczą one bezpośrednio rozstrzygnięć wydawanych przez tego ministra. Ze względu na fakt wcześniejszego procedowania nad rozstrzygnięciem minister właściwy do spraw Skarbu Państwa posiada kompleksową wiedzę o stanie faktycznym i prawnym sprawy oraz motywach podjętego przez siebie rozstrzygnięcia.

Pozostawienie spraw przeciwko członkom zarządu i likwidatorom spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, o których mowa w art. 299 Kodeksu spółek handlowych, w gestii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wynika z ich powiązania z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym. W świetle obowiązujących przepisów postępowanie egzekucyjne należności głównej zasądzonej w tytule wykonawczym pozostaje w gestii poszczególnych *stationes fisci*. Jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Wówczas wierzycielowi (Skarbowi Państwa) przysługuje prawo do wytoczenia powództwa odszkodowawczego przeciwko takim osobom. Osoby te mogą zwolnić się z odpowiedzialności, o ile wykażą przed sądem przesłanki egzoneracyjne wymienione w art. 299 Kodeksu spółek handlowych. Taka sprawa stanowi zatem niejako „kontynuację” sprawy egzekucyjnej. Sprawy te nie są skomplikowane pod względem prawnym, a zasady odpowiedzialności są już od dawna ugruntowane w orzecznictwie sądowym. Konieczna natomiast jest dobra znajomość okoliczności faktycznych sprawy, a taką posiada właśnie organ reprezentujący Skarb Państwa w toku postępowania egzekucyjnego.

Tryb przekazania określonego w ust. 1 pkt 2 sprecyzowano w **ust. 1g**. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wniosek Prezesa Rady Ministrów lub ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, określa sprawę lub grupę spraw podlegających przekazaniu, termin

przekazania oraz uzasadnienie. Szczegóły czynności materialno-technicznych zostaną uregulowane w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów zmieniającym rozporządzenie w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa z właściwymi podmiotami przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa i zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przy wydawaniu opinii prawnych, które zostanie wydane na podstawie art. 25 ust. 4 Ustawy. Ponadto, do przekazania zastosowanie będzie miał art. 8b ust. 2–5 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, który nie jest przedmiotem nowelizacji.

W **ust. 1a** wprowadzono górny limit kwotowy przekazania sprawy przez Prokuratorie Generalną na rzecz podmiotu reprezentującego Skarb Państwa. Zgodnie z brzmieniem proponowanego przepisu Prokuratoria Generalna nie może przekazać sprawy, gdy wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 10 000 000 zł. Wprowadzenie limitu kwotowego jest uzasadnione wysokim ryzykiem procesowym występującym w sprawach o znacznej wartości przedmiotu sprawy dla Skarbu Państwa. Skutki finansowe potencjalnej przegranej w takich sprawach mogą stanowić istotne obciążenie dla budżetu państwa. Z tego względu pozostawienie obsługi prawnej takich postępowań w gestii wyspecjalizowanej instytucji jaką jest Prokuratoria Generalna jest uzasadnione jej rolą w systemie ochrony prawnej Skarbu Państwa. Równocześnie rozwiązanie takie umożliwi optymalne wykorzystanie doświadczenia oraz potencjału Prokuraturii Generalnej w prowadzeniu spraw najistotniejszych dla Skarbu Państwa. Wyjątkiem od tej reguły będą sprawy, o których mowa w art. 8b ust. 1 pkt 2 lit. b tiret czwarte i piąte, czyli powództwa określone w art. 249 § 1, art. 252 § 1, art. 422 § 1 i art. 425 § 1 *Kodeksu spółek handlowych* oraz sprawy o stwierdzenie istnienia lub nieistnienia uchwał wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub uchwał walnego zgromadzenia spółki akcyjnej ze względu na krótkie terminy ustawowe na wytoczenie takich spraw.

W **ust. 1b** wprowadzono ogólną regułę, że stanowisko Prokuraturii Generalnej w przedmiocie przekazania zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z własnej inicjatywy, jest wiążące dla podmiotu reprezentującego Skarb Państwa. Celem wprowadzenia powyższego rozwiązania prawnego jest zapewnienie realizacji wytycznych kontroli Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, tj. wprowadzenie rozwiązań prawnych, które umożliwiłyby skuteczne przekazywanie przez Prokuratorie Generalną spraw rutynowych właściwym podmiotom reprezentującym Skarb Państwa. Rozwiązanie takie uwzględnia także treść opinii Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów do przedmiotowego projektu ustawy.

Ta ogólna reguła doznaje jednak ograniczeń. W sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 300 000 zł (vide **ust. 1 c**), oraz w przypadku odmowy przejęcia sprawy lub grupy spraw do prowadzenia wyrażonej przez Prezesa Rady Ministrów lub ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa stanowisko Prokuraturii Generalnej nie będzie wiążące.

Wprowadzenie wyjątku w zakresie spraw, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 300 000 zł jest uzasadnione ograniczeniem mechanizmu przekazywania spraw bez zgody podmiotu reprezentującego Skarb Państwa do spraw rutynowych o mniejszym znaczeniu dla ochrony interesów Skarbu Państwa, czyli wykonaniem zaleceń pokontrolnych. Projektowany przepis uwzględnia cel utworzenia Prokuraturii Generalnej, jakim jest ochrona ważnych praw i interesów Skarbu Państwa, co wyraża się w prowadzeniu spraw istotnych dla Skarbu Państwa a jednocześnie skomplikowanych i precedensowych. Powyższa propozycja zawiera jasne, precyzyjne i obiektywnie wymierne kryterium rozgraniczenia kompetencji Prokuraturii Generalnej i podmiotów reprezentujących Skarb Państwa (*stationes fisci*) przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa. Istotne jest, że kryterium to pozostaje przejrzyste dla wszystkich uczestników postępowań sądowych i nie wymaga dokonywania dodatkowej, pogłębionej analizy stanu sprawy. Rozwiązanie takie wpisuje się w obowiązujący system prawa (właściwość rzeczowa sądów oparta jest m.in. na kryterium wartości przedmiotu sporu). Z racji tego, że najbardziej reprezentatywną grupą spraw zakwalifikowanych do spraw rutynowych są sprawy wszczynane z powództw osadzonych (więźniów), a szacowana wartość przedmiotu sporu w tych sprawach oscyluje z reguły między 75 000 a 300 000 zł²⁾, to przyjęta w projektowanym przepisie graniczna kwota 300 000 zł zdaje się najlepiej spełniać cel proponowanej zmiany.

Jednocześnie, w związku z tym, że łączna liczba spraw prowadzonych dotychczas przez Prokuraturę Generalną w pierwszej instancji przed sądami okręgowymi o wartości przedmiotu sporu w granicach 75 000–300 000 zł zostanie podzielona według właściwości na poszczególne podmioty reprezentujące Skarb Państwa, to wzrost liczby spraw dla poszczególnych podmiotów nie powinien być znaczący.

Wprowadzenie przedmiotowego rozgraniczenia możliwości wiążącego przekazania sprawy lub grupy spraw przez Prokuraturę Generalną uwzględnia postulaty części podmiotów

²⁾ Według szacunkowych danych uzyskanych przez Ministra Skarbu Państwa od Centralnego Zarządu Służby Więziennej w latach 2009–2013 w takim przedziale kwotowym oscylowała wartość przedmiotu sporu w większości spraw z powództwa osób osadzonych (więźniów) w których Prokuratura Generalna wykonywała obowiązkowe zastępstwo procesowe Skarbu Państwa. Wartość typowa to 150 000 zł.

reprezentujących Skarb Państwa, które brały udział w uzgodnieniach międzyresortowych. Z punktu widzenia konieczności zapewnienia finansowania zadań budżetowych oraz prowadzenia wewnętrznej polityki kadrowej konieczne jest zagwarantowanie możliwości oszacowania obciążenia liczbą przekazywanych spraw poszczególnych reprezentantów Skarbu Państwa. Wprowadzone rozgraniczenie kwotowe umożliwia zatem zarówno Prokuratorii Generalnej, jak i też podmiotom reprezentującym Skarb Państwa ocenę liczby spraw podlegających przekazaniu.

Wprowadzenie drugiego wyjątku, tj. w przypadku odmowy przejęcia sprawy lub grupy spraw do prowadzenia wyrażonej przez Prezesa Rady Ministrów lub ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wynika analogicznie, jak w art. 7 ust. 3 Ustawy, ze szczególnego statusu Prezesa Rady Ministrów, który kieruje pracami Rady Ministrów prowadzącej politykę wewnętrzną i zagraniczną Rzeczypospolitej Polskiej, a także szczególnej roli ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa odpowiedzialnego w ramach podziału kompetencji Rządu za dział administracji – Skarb Państwa. Przyznanie ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa ww. kompetencji jest również konsekwencją regulacji zawartej w art. 1 ust. 3 Ustawy, zgodnie z którym nadzór nad Prokuratorią Generalną sprawuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa. Rola i zakres kompetencyjny tych organów predestynują je do samodzielnego i władczego decydowania o prowadzeniu lub nieprowadzeniu wybranych spraw sądowych (zob. szerzej uzasadnienie do ust. 1 pkt 2).

W **ust. 1c** wskazano natomiast, że w sytuacji, gdy Prokuratoria Generalna przekazuje sprawę z własnej inicjatywy, w której wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 300 000 zł decydujące będzie stanowisko podmiotu reprezentującego Skarb Państwa. Wprowadzenie przepisu w tej materii jest niezbędne dla uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych. Przepis ten utrzyma dotychczasową regułę, że kiedy Prokuratoria Generalna wnioskuje o przejęcie sprawy o większym znaczeniu przez podmiot reprezentujący Skarb Państwa, to wymagana jest zgoda takiego podmiotu. Reprezentant Skarbu Państwa powinien mieć możliwość oceny w takiej sytuacji czy dysponuje niezbędnym doświadczeniem i kadrami, które umożliwią mu samodzielne prowadzenie trudniejszych gatunkowo spraw. Równocześnie wprowadzony mechanizm ma na celu zapobieżenie sytuacji przekazywania skomplikowanych spraw podmiotom, które mogłyby nie być gotowe na podjęcie ryzyka samodzielnego prowadzenia istotniejszych spraw sądowych.

Jak stanowi **ust. 1d** przed przekazaniem sprawy lub grupy spraw z własnej inicjatywy Prokuratoria Generalna będzie zobowiązana do wystąpienia o przedstawienie przez właściwy

podmiot pisemnego stanowiska co do przekazania, określając w wystąpieniu przyczynę przekazania oraz odniesienie do przesłanek, o których mowa w ust. 1 pkt 1. Taki instrument z jednej strony pozwoli poznać adresatowi przekazania zamiar Prokuraturii Generalnej w tym zakresie, a z drugiej strony umożliwi Prokuraturii Generalnej zapoznanie się z opinią podmiotu co do planowanego przekazania, w tym również odnośnie do ewentualnych przeszkód, które ten podmiot zauważa. Tym samym wprowadzenie powyższego rozwiązania spełnia funkcję informacyjną oraz gwarancyjną celem zapewnienia sprawnego obiegu informacji w poszczególnych sprawach. Wydaje się, że już na etapie wstępnym, przed przekazaniem, podmiot powinien znać jego powody. Rozwiązanie takie czyni sprawę bardziej przejrzystą i zapobiega negatywnemu podejściu podmiotu, któremu ma być przekazana sprawa.

Zgodnie z **ust. 1e** przekazując sprawę lub grupę spraw z własnej inicjatywy w trybie ust. 1b (czyli w sytuacji kiedy stanowisko Prokuraturii Generalnej jest wiążące), w razie negatywnego stanowiska podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, Prokuratura Generalna będzie zobowiązana sporządzić pisemne uzasadnienie swojego rozstrzygnięcia. W swoim rozstrzygnięciu Prokuratura Generalna odniesie się do argumentów podniesionych w stanowisku podmiotu, wskaże przyczyny przekazania oraz odniesie się do przesłanek, o których mowa w ust. 1 pkt 1. Wprowadzenie obligatoryjnego obowiązku uzasadnienia przekazania sprawy przez Prokuratorie Generalną stanowi realizację postulatu zgłoszonego podczas uzgodnień międzyresortowych i umożliwia podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa poznanie przyczyn przekazania sprawy lub grupy spraw.

W myśl **ust. 1f** w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, odmowę przekazania zastępstwa procesowego Skarbu Państwa Prokuratura Generalna uzasadnia na piśmie i doręcza wnioskodawcy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku. Przedmiotowy przepis reguluje sposób postępowania w przypadku kiedy sprawa lub grupa spraw jest przekazywana na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa. W takim przypadku, podobnie jak w dotychczas obowiązującym stanie prawnym, do przekazania sprawy konieczna będzie zgoda zarówno Prokuraturii Generalnej, jak i podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, który taką wolę wyraża we wniosku skierowanym do Prokuraturii Generalnej. W przypadku odmowy wyrażenia zgody przez Prokuratorie Generalną konieczne będzie wyjaśnienie przyczyn takiego rozstrzygnięcia.

Celem zabezpieczenia właściwej ochrony interesu Skarbu Państwa w przekazywanych sprawach, zgodnie z proponowanym **ust. 1h**, do czasu przekazania zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w sprawie lub grupie spraw wykonuje Prokuratoria Generalna.

Natomiast brzmienie proponowanego **ust. 1i** służy zapewnieniu monitoringu stosowania mechanizmów wprowadzonych zmienionym ust. 1. Prokuratoria Generalna przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa corocznie, w terminie do końca lutego, szczegółowe informacje za poprzedni rok kalendarzowy dotyczące:

- 1) liczby wniosków o przekazanie sprawy lub grupy spraw i sposobu ich rozpatrzenia,
 - 2) liczby i kategorii przekazanych spraw oraz grup spraw,
 - 3) stanowiska podmiotu reprezentującego Skarb Państwa – w przypadku spraw przekazanych z inicjatywy Prokuratorii Generalnej,
 - 4) przyjętych przez Prokuratorię Generalną kryteriów przekazywania spraw
- przy czym dla każdej sprawy lub grupy przekazanych spraw wskazuje się odrębnie kategorię sprawy i podmiot reprezentujący Skarb Państwa.

W związku z liczną grupą spraw rutynowych prowadzonych przez Prokuratorię Generalną w zmienionym stanie prawnym Prokuratoria Generalna będzie miała obowiązek informowania organu nadzoru o stanie przekazywania spraw podmiotom reprezentującym Skarb Państwa, w tym o przyjętych kryteriach w zakresie przekazywania spraw.

Zgodnie z wnioskami pokontrolnymi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów skuteczne przekazywanie przez Prokuratorię Generalną spraw rutynowych właściwym podmiotom reprezentującym Skarb Państwa jest niezbędne dla uniknięcia niekorzystnej sytuacji, w której Prokuratoria Generalna jest nadmiernie obciążona sprawami rutynowymi. W konsekwencji zachodzi konieczność monitorowania sposobu funkcjonowania wprowadzonych do systemu prawnego rozwiązań, w tym zapewnienia skutecznego przepływu informacji między Prokuratorią Generalną a organem nadzoru, tj. ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Najbardziej reprezentatywną grupą spraw zakwalifikowanych do spraw rutynowych są sprawy wszczynane z powództw osadzonych (więźniów). Obecnie sprawy te stanowią ok. ¼ rocznego wpływu nowych spraw do Prokuratorii Generalnej. Z tego względu wskazana jest skuteczna redukcja tej liczby, aby Prokuratoria Generalna mogła skoncentrować swój potencjał na sprawach istotniejszych (np. precedensowych, o skomplikowanym stanie

faktycznym i prawnym itp.). Stąd konieczne było wprowadzenie powyższego mechanizmu raportowania.

Jednocześnie, mocą **ust. 1j** minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może przekazać Prokuratorii Generalnej swoje wnioski i zalecenia w odniesieniu do przyjętych przez Prokuratorię Generalną kryteriów w zakresie przekazywania spraw. Przyznanie ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa ww. kompetencji jest konsekwencją brzmienia art. 1 ust. 3 Ustawy, zgodnie z którym nadzór nad Prokuratorią Generalną sprawuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa. Nowa kompetencja nadzorcza ma służyć zapewnieniu efektywnego narzędzia kontroli co do sposobu przekazywania spraw przez Prokuratorię Generalną w trybie znowelizowanego art. 8b.

Celem wprowadzenia do Ustawy nowego **art. 8c** jest umożliwienie prowadzenia zastępstwa procesowego niektórych kategorii państwowych osób prawnych przez Prokuratorię Generalną w sprawach, w których możliwe jest wykorzystanie doświadczenia procesowego oraz wiedzy radców Prokuratorii Generalnej.

Należy zauważyć, iż wprowadzane regulacje prawne dotyczyć będą wyłącznie niektórych państwowych osób prawnych, których mienie stanowi część mienia państwowego. Warto zwrócić uwagę, że zadania takie należały do kompetencji Prokuratorii Generalnej, określonych w przepisach obowiązujących przed II wojną światową i tuż po tej wojnie, i dotyczyły sprawowania zastępstwa sądowego przedsiębiorstw państwowych (art. 2 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. w przedmiocie utworzenia Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Dz. Pr. z 1919 r. poz. 390, oraz art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych, Dz. U. RP Nr 8, poz. 42). Status Prokuratorii Generalnej (radców Prokuratorii) wykonującej zastępstwo procesowe państwowych osób prawnych został uregulowany w sposób tożsamy jak w przypadku zastępstwa Skarbu Państwa.

Zgodnie z **ust. 1** Prokuratoria Generalna, na polecenie Prezesa Rady Ministrów, przejmuje zastępstwo procesowe państwowej osoby prawnej zajmującej się realizacją zadań publicznych z zakresu kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, nauki, oświaty i wychowania lub szkolnictwa wyższego, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw i interesów dotyczących mienia państwowego.

Jak stanowi **ust. 2** przejście zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, może nastąpić, za jej zgodą, przed wszczęciem lub w każdym stadium

postępowania. Rozwiązanie takie służy zapewnieniu elastyczności regulacji prawnej w zależności od stanu faktycznego w poszczególnych sprawach.

W myśl **ust. 3** na wniosek Prezesa Rady Ministrów złożony przed wydaniem polecenia, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaje opinię w przedmiocie zgodności wykonywania przez Prokuratorię Generalną zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, z zasadami udzielania pomocy publicznej. Rozwiązanie takie ma służyć zapewnieniu zgodności z obowiązującymi regulacjami dotyczącymi zasad udzielania pomocy publicznej.

Ust. 4 wprowadza domniemanie, że w przypadku gdy wykonywanie zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej stanowi pomoc publiczną podmiotem udzielającym pomocy publicznej jest Prokuratoria Generalna.

Fakultatywnie, co przewiduje **ust. 5**, Prezes Rady Ministrów może wystąpić do Prokuratorii Generalnej o przedstawienie stanowiska w przedmiocie przejęcia zastępstwa procesowego, gdy uzna to za stosowne.

W myśl **ust. 6** Prezes Rady Ministrów może zwolnić Prokuratorię Generalną z obowiązku wykonywania zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej. Stanowi to prerogatywę Prezesa Rady Ministrów, który może cofnąć swoje polecenie ze względu na różne okoliczności faktyczne, np. wniosek państwowej osoby prawnej, czy Prokuratorii Generalnej.

Natomiast zgodnie z **ust. 7** Prezes Rady Ministrów zwalnia Prokuratorię Generalną z obowiązku wykonywania zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej, w przypadku wystąpienia konfliktu praw lub interesów Skarbu Państwa z prawami lub interesami państwowej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, a także w przypadku braku zgody, o której mowa w ust. 2. Z brzmieniem tego przepisu skorelowany jest **ust. 8**, który stanowi, że Prokuratoria Generalna niezwłocznie informuje Prezesa Rady Ministrów o istniejącym lub mogącym wystąpić konflikcie praw lub interesów, o którym mowa w ust. 7.

Ust. 9 przewiduje, że Prokuratoria Generalna zawiadamia sąd oraz państwową osobę prawną, o której mowa w ust. 1, o przejęciu lub zakończeniu wykonywania zastępstwa procesowego. Do zawiadomienia Prokuratoria Generalna załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

Jednocześnie **ust. 10** wskazuje, że do wykonywania zastępstwa procesowego państwowych osób prawnych, o których mowa w ust. 1, przez Prokuratorię Generalną przepisy art. 5 ust. 3, art. 13, art. 14 i art. 17 ust. 1 i 3 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 4

stosuje się odpowiednio. Odesłanie do stosowania tych przepisów jest niezbędne do zapewnienia skutecznych ram współpracy w toku postępowania sądowego pomiędzy państwową osobą prawną a Prokuratorią Generalną Skarbu Państwa. W związku z powyższym Prokuratoria Generalna będzie mogła otrzymywać od zastępowanej państwowej osoby prawnej stanowisko co do prowadzonej sprawy, dokumenty i inne dowody oraz informacje niezbędne do prowadzenia sprawy sądowej. Dotyczy to również informacji niezbędnych do oceny występowania ewentualnego konfliktu interesów między państwową osobą prawną a Skarbem Państwa.

Wprowadzenie nowych przepisów **art. 11 ust. 5–7** Ustawy dotyczy mechanizmu rozliczeń kosztów postępowania między Prokuratorią Generalną a zastępowaną państwową osobą prawną. Proponowane w ust. 5 i ust. 6 rozwiązania zostały oparte na analogicznych rozwiązaniach istniejących już w Ustawie, które odnoszą się do zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, tj. relacji Prokuraturii Generalnej z podmiotem reprezentującym Skarb Państwa. Nowością natomiast jest regulacja przewidziana w ust. 7. Wprowadzenie do Ustawy wskazanych powyżej przepisów wynika z konieczności uregulowania zasad ponoszenia kosztów postępowania, w którym państwowa osoba prawna jest reprezentowana przez Prokuratorię Generalną w trybie nowego art. 8c Ustawy.

Zgodnie z **ust. 5** koszty postępowania w sprawie, w której Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo procesowe państwowej osoby prawnej, o której mowa w art. 8c, ponosi ta osoba prawna. Dotyczy to również kosztów, o których mowa w art. 17 ust. 2 Ustawy.

Natomiast w myśl **ust. 6** państwowa osoba prawna, o której mowa w art. 8c ust. 1, nie ponosi kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuratorię Generalną.

Z kolei, jak stanowi **ust. 7**, państwowa osoba prawna, o której mowa w art. 8c ust. 1, przekazuje Prokuraturii Generalnej koszty zastępstwa procesowego zasądzone lub przyznane tej osobie w sprawie, w której zastępstwo procesowe wykonuje Prokuratoria Generalna, przy czym przekazanie kosztów następuje, jeżeli zostały one ściągnięte od strony przeciwnej, a od rozstrzygnięcia będącego podstawą wypłaty nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, z wyjątkiem skargi o wznowienie i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Zmiana **art. 29 ust. 1 pkt 3** Ustawy przez wskazanie, że stanowisko radcy może zajmować osoba posiadająca dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych w Polsce lub dyplom potwierdzający ukończenie wyższych studiów prawniczych za granicą uznany w

Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 191a ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym albo dyplom potwierdzający ukończenie wyższych studiów prawniczych za granicą uznany za równoważny z polskim dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu zawodowego magistra na podstawie umowy międzynarodowej albo w drodze nostryfikacji ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych mogących się pojawiać w toku stosowania art. 29 Ustawy. Proponowane brzmienie przepisu precyzyjnie nawiązuje do obecnego stanu prawnego i stanowi wyłącznie doprecyzowanie obecnie obowiązującej regulacji.

Zmiana **art. 32** Ustawy ma na celu uelastycznienie polityki zatrudnienia w odniesieniu do radców Prokuraturii Generalnej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami stosunek pracy radcy Prokuraturii Generalnej nawiązywany jest przez mianowanie. Jednocześnie Ustawa zawiera istotne ograniczenia w zakresie rozwiązywania stosunku pracy z mianowanym radcą i starszym radcą Prokuraturii Generalnej. Rozwiązanie takie z jednej strony stanowi istotny element gwarancji niezależności radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej przy wykonywaniu czynności służbowych, z drugiej jednak strony istotnie utrudnia prowadzenie elastycznej polityki zatrudnienia choćby z tego względu, że znacząco podnosi ryzyko związane z procesem rekrutacyjnym radców. Ryzyko to, jak się wydaje, jest w obecnym stanie nadmierne (w przypadku wyboru niewłaściwej osoby – choćby z punktu widzenia cech charakterologicznych, które nie zawsze ujawnią się w toku procesu rekrutacyjnego – brak jest *de facto* możliwości rozwiązania stosunku pracy z radcą). Z tego względu proponuje się zatrudnianie osoby podejmującej po raz pierwszy pracę na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej nie w ramach stosunku mianowania, lecz na podstawie umowy o pracę na czas określony nie dłuższy niż trzy lata. Po rozwiązaniu umowy o pracę wskutek upływu czasu na jaki została zawarta, Prezes Prokuraturii Generalnej może mianować radcę. W projekcie wskazano, że przesłanką mianowania radcy jest pozytywny wynik obligatoryjnej oceny kwalifikacyjnej przeprowadzanej nie później niż miesiąc przed zakończeniem okresu, na jaki zawarto umowę o pracę. Przesłanka ta będzie odnosiła się do oceny dotychczasowej pracy osoby ubiegającej się o mianowanie. Pozwoli to na realną ocenę pracy radcy i jego przydatności dla Urzędu przed uzyskaniem przez niego gwarancji zatrudnienia związanych ze stosunkiem mianowania. Obowiązkowa ocena kwalifikacyjna radcy zatrudnionego na podstawie umowy o pracę na czas określony została powiązana z upływem okresu na jaki została zawarta umowa o pracę. Z tego względu nie będzie miał zastosowania zwykły dwuletni termin dokonywania oceny kwalifikacyjnej.

W umowie o pracę zawieranej na czas określony radca zobowiąże się do przestrzegania zasad wykonywania zawodu określonych w art. 34 Ustawy, w tym odpowiadających treści ślubowania określonego w art. 33. Przyjęcie takiego rozwiązania jest konieczne dla zapewnienia odpowiedniego standardu obsługi prawnej Skarbu Państwa i Rzeczypospolitej Polskiej, a także dyscypliny pracy wysoce wykwalifikowanego pracownika, jakim jest radca Prokuraturii Generalnej.

Zróżnicowanie w statusie radców mianowanych w stosunku do radców zatrudnionych na czas określony jest uzasadnione powyżej podnoszoną potrzebą uniknięcia zagrożeń związanych z mianowaniem radcy bez możliwości zapoznania się z wykonywaną przez niego pracą. Ponadto zakłada się, że w okresie trwania stosunku pracy na czas określony radcy będą najpierw powierzane sprawy o mniejszej wadze (prowadzone z udziałem innych radców), co również uzasadnia pewne zróżnicowanie statusu.

Mając na uwadze, że cechami charakterystycznymi mianowania są wzmożona stabilizacja stosunku pracy, większa dyspozycyjność pracownika, ponoszenie odpowiedzialności dyscyplinarnej, istnienie obowiązku przestrzegania zasad etyki, składanie ślubowania oraz mieszany tryb dochodzenia roszczeń – częściowo przed sądami pracy, a częściowo w drodze administracyjnej – odwołanie do wyższego przełożonego, a cech tych nie wykazuje klasyczny stosunek pracy (np. umowa o pracę na czas określony) wprowadzono wyjątki w zakresie zastosowania do nowej kategorii radców niektórych przepisów Ustawy. Stosowanie regulacji dotyczących mianowania do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nie znajduje uzasadnienia systemowego. Projekt uzasadnia zróżnicowanie statusu radcy zatrudnionego na podstawie umowy o pracę na czas określony oraz radcy mianowanego odrębną podstawą nawiązania stosunku pracy. Jest to powód o charakterze obiektywnym. Wyjątki przewidziane w projekcie dotyczą wyłącznie elementów charakterystycznych dla stosunku mianowania, tj. składania ślubowania (art. 33 Ustawy), zwiększonej ochrony stosunku pracy (art. 51–53 Ustawy) oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej (Rozdział 6 Ustawy). W pozostałym zakresie przepisy dotyczące radcy mianowanego będą miały zastosowanie do radców zatrudnionych na podstawie umowy o pracę na czas określony.

Zmiana w **art. 34** Ustawy ma na celu zobowiązanie radców i starszych radców do przestrzegania zasad etyki wykonywania zawodu radcy Prokuraturii Generalnej, bowiem w kulturze europejskiej pojawia się coraz szersze oczekiwanie przestrzegania przez funkcjonariuszy publicznych zasad etycznych. Wyrazem tego oczekiwania jest coraz

powszechniejsze wprowadzanie kodeksów etyki zawodowej jako regulatorów postępowania tychże funkcjonariuszy.

Regulacje dotyczące zasad etyki (zasad deontologii zawodowej) funkcjonują w polskim porządku prawnym w zróżnicowanych formach. Kierunki regulacji dot. m.in. ogólnego odniesienia się do zasad etyki np. w treści ślubowania, uchwaleniu zasad etyki przez organy kolegialne albo poprzez ustanowienie kompetencji organu do określenia zasad etyki. Ponadto, większość zawodów zaufania publicznego posiada własne zasady etyki. W drodze analogii wprowadzenie obowiązku ich przestrzegania przez radców Prokuraturii Generalnej jako „wyspecjalizowanych pełnomocników procesowych Skarbu Państwa” jest zgodne z obecnym trendem występującym w obrocie prawnym. Zasady deontologii zawodowej są też przyjmowane w służbach państwowych np. służbie cywilnej, Straży Granicznej, Policji czy też Służbie Więziennej. Wprowadzenie obowiązku przestrzegania zasad etyki zawodowej wzmocni również korzystnie poziom regulacji działalności Prokuraturii Generalnej w zakresie oceny poprawności działań jej pracowników (radców).

Uprawnieniem do ustalenia kodeksu etyki wykonywania zawodu radcy dysponuje Prezes Prokuraturii Generalnej, który może wydać stosowne zarządzenie na podstawie swoich ogólnych kompetencji kierowniczych przewidzianych w art. 19 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 3 Ustawy.

Projekt zawiera także zmianę **art. 38** Ustawy polegającą na ukształtowaniu na nowo ograniczenia w podejmowaniu dodatkowego zatrudnienia oraz zajęć zarobkowych radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej. Podejmowanie takiego zatrudnienia oraz zajęć będzie odbywało się wyłącznie po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody Prezesa Prokuraturii Generalnej. Z racji tego, że radcowie i starsi radcowie Prokuraturii Generalnej pozostają w stosunku mianowania, korzystają ze zwiększonej ochrony stosunku pracy, dającej gwarancję ich niezależności, a także wobec faktu wykonywania pracy w charakterze pracownika urzędu państwowego, winni podlegać ograniczeniom i efektywnej kontroli co do możliwości dodatkowego zarobkowania. Rozwiązania takie mają miejsce np. w przypadku urzędników służby cywilnej (zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy *o służbie cywilnej* urzędnik mianowany nie może podejmować zajęć zarobkowych bez pisemnej zgody dyrektora generalnego urzędu) albo sędziów i prokuratorów (zgodnie z art. 86 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych o zamiarze dodatkowego zatrudnienia lub zarobkowania sędziego zawiadamia prezesa sądu, który może się temu sprzeciwić; ostatecznie rozstrzyga kolegium właściwego sądu; podobnie art. 49 ustawy *o prokuraturze*). Obecna regulacja Ustawy nie odpowiada w

pełni ani regulacji właściwej dla urzędników mianowanych służby cywilnej, ani regulacjom właściwym dla sędziów i prokuratorów, do pragmatyk służbowych których odwoływano się przy tworzeniu Ustawy.

Proponowane wprowadzenie wymogu uzyskania zgody Prezesa Prokuraturii Generalnej, o której mowa wyżej, skutkować będzie możliwością efektywnej kontroli nad dodatkowym zatrudnieniem i zajęciami zarobkowymi radców i starszych radców oraz nad tym, na rzecz jakich podmiotów (np. konkurencyjnych) je świadczą. Tym samym Prezes Prokuraturii Generalnej otrzyma narzędzie prawne do skutecznego niedopuszczenia do podejmowania przez radcę i starszego radcę takiego zatrudnienia i zajęcia, które jest niepożądane z punktu widzenia interesu Skarbu Państwa, lub zadań wykonywanych przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa.

Z uwagi na brzmienie art. 21 ust. 2 Ustawy, zgodnie z którym Prezes i Wiceprezesi Prokuraturii Generalnej nie mogą prowadzić działalności zarobkowej, z wyjątkiem działalności naukowej, naukowo-dydaktycznej, dydaktycznej i publicystycznej nie zachodzi potrzeba regulacji ww. kwestii w odniesieniu do kierownictwa Prokuraturii Generalnej, gdyż w stosunku do nich nowy art. 38 ustawy nie będzie miał zastosowania.

Proponowana zmiana art. 38 Ustawy może wywołać zagrożenie tzw. interesów w toku. Z tego względu konieczne było doprecyzowanie przepisów przejściowych w tej materii gwarantujących zakończenie umów zawartych przez radcę oraz wyznaczających termin ich rozwiązania. Z tego względu w **art. 4** wprowadzono **ust. 4** stanowiący stosowny okres przejściowy.

Zmiana **art. 42 ust. 7** Ustawy zmierza do wprowadzenia nowego, bardziej kompleksowego modelu oceny kwalifikacyjnej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej. Zmiana powyższego przepisu polega na rozszerzeniu delegacji ustawowej Ministra Skarbu Państwa do wydania rozporządzenia wykonawczego. Nowy przepis art. 42 ust. 7 Ustawy nawiązuje do określonych w art. 34 Ustawy kryteriów oceny radców, tj. staranności, rzetelności i terminowości. Sformułowano także wytyczne dot. trybu dokonywania oceny przez nakazanie w rozporządzeniu wykonawczym uwzględnienia takich przesłanek, jak obiektywizm i porównywalność ocen. W przedmiotowym przepisie nie wskazano na konieczność uregulowania w rozporządzeniu wzorów stosowanych dokumentów, bowiem nie mają one istotnego waloru regulacyjnego, tj. nie dotyczą praw i obowiązków ocenianych. Wzory dokumentów może określić Prezes Prokuraturii Generalnej przez akt kierownictwa wewnętrznego.

Z uwagi na rangę zmian przepisu art. 42 ust. 7 Ustawy upoważniającego do wydania rozporządzenia w sprawie oceny kwalifikacyjnej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej konieczne było wprowadzenie przepisu przejściowego, który w odniesieniu do oceny kwalifikacyjnej za okres poprzedzający wejście w życie nowych przepisów (nowych kryteriów oceny), nakazuje stosowanie przepisów obowiązujących w tym okresie. Stosowny przepis przejściowy przewidziano w **art. 5** ustawy.

W związku z nowelizacją art. 11 ust. 5–7 Ustawy konieczne jest również znowelizowanie **art. 43 ust. 1a** Ustawy, który reguluje uprawnienie radcy i starszego radcy Prokuraturii Generalnej wykonującego czynności zastępstwa procesowego do dodatkowego wynagrodzenia w wysokości nie niższej niż 65% kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych lub przyznanych na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej albo na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie, w której czynności te były przez niego wykonywane, jeżeli koszty te zostały ściągnięte od strony przeciwnej. Ze względu na nową regulację art. 8c i art. 11 ust. 5–7 Ustawy konieczne było w przedmiotowym przepisie odesłanie do art. 11 ust. 7 Ustawy. Skutkiem powyższego radca i starszy radca Prokuraturii Generalnej wykonujący czynności zastępstwa procesowego w sprawach dotyczących niektórych kategorii państwowych osób prawnych, o których mowa w art. 8c ust. 1, będzie uprawniony do dodatkowego wynagrodzenia w wysokości nie niższej niż 65% kosztów zastępstwa procesowego w tej sprawie po spełnieniu przesłanek z art. 11 ust. 7 Ustawy.

Z kolei zmiana art. 52 Ustawy jest uzasadniona potrzebą uelastycznienia zatrudnienia w Prokuraturii Generalnej. Proponuje się nadać nowe brzmienie **art. 52 ust. 4**, zgodnie z którym rozwiązanie stosunku pracy z radcą (starszym radcą) może nastąpić z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie reorganizacji w Prokuraturii Generalnej, w tym polegającej na likwidacji stanowiska pracy ze względu na zmniejszenie liczby prowadzonych spraw przez Prokuratorę Generalną lub zmianie struktury organizacyjnej, jeżeli przeniesienie na inne stanowisko służbowe nie jest możliwe. Zmiana ta pozwoli na kształtowanie liczby zatrudnionych radców i starszych radców w sposób adekwatny do skali wykonywanych zadań. Obecne brzmienie tego przepisu wymaga zmian obowiązujących aktów prawnych (np. statutu czy rozporządzenia wykonawczego) oraz zgody radcy na przeniesienie na inne stanowisko służbowe. Rozwiązanie takie jest nieelastyczne i utrudnia prowadzenie racjonalnej polityki kadrowej dostosowanej do liczby zadań realizowanych przez Prokuratorę Generalną. Wprowadzone rozwiązanie precyzuje pojęcie przesłanki „reorganizacji”, wskazując, że pojęcie to obejmuje zarówno likwidację stanowiska pracy

wynikającą ze zmniejszenia liczby prowadzonych spraw, jak i zmiany struktury organizacyjnej w Urzędzie lub jego komórkach organizacyjnych. Jednocześnie rezygnacja z wymogu uzyskania zgody radcy jest zasadna ze względu na zbyt dużą restrykcyjność dotychczasowego rozwiązania dla pracodawcy, która mogłaby w praktyce znacząco utrudniać stosowanie przepisu. Proponowane brzmienie przepisu stanowi kompromis między zapewnieniem pracodawcy w miarę elastycznego narzędzia prowadzonej polityki kadrowej, a zachowaniem gwarancji zatrudnienia wynikającej ze statusu radców mianowanych.

Zmiana **art. 52 ust. 5** Ustawy ma wyłącznie charakter porządkowy wynikający z wprowadzenia nowego brzmienia art. 52 ust. 4 Ustawy. Obecnie obowiązujący art. 52 ust. 5 Ustawy ma identyczne brzmienie. Przepis ten istnieje w polskim porządku prawnym od wejścia w życie Ustawy.

W projekcie zaproponowano również **zmiany w procedurze dotyczącej postępowania dyscyplinarnego jakiemu podlegają radcowie i starsi radcowie Prokuraturii Generalnej**. Zmiany te wynikają z doświadczeń uzyskanych w prowadzonych dotychczas postępowaniach. Zmiany te mają na celu doprecyzowanie niektórych obowiązujących przepisów, jak również wprowadzenie regulacji, których nie przewidziano dotychczas. Ich szczegółowe omówienie znajduje się poniżej.

Zmiana **art. 58 ust. 2** oraz **art. 64 ust. 2** Ustawy dotyczy wskazania jako sądu właściwego w sprawach odwołań wynikających z postępowania dyscyplinarnego sądu właściwego ze względu na siedzibę Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej w miejsce dotychczasowej właściwości ustalanej według miejsca zamieszkania radcy. Projektowana zmiana właściwości sądu rozpatrującego zażalenie na decyzję Prezesa Prokuraturii Generalnej o zwieszeniu radcy w czynnościach służbowych oraz odwołanie od orzeczenia komisji dyscyplinarnej II instancji ma na celu dostosowanie przepisów do sytuacji faktycznej działalności Urzędu. Obecnie funkcjonuje Główny Urząd Prokuraturii Generalnej mający siedzibę w m.st. Warszawie. Nie zostały natomiast utworzone oddziały Prokuraturii Generalnej. Specyfika pracy w Prokuraturii Generalnej nakazuje przyjęcie, że radcowie i starsi radcowie świadczący pracę w Głównym Urzędzie Prokuraturii Generalnej mają miejsce zamieszkania w okręgu właściwości Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Zatem wskazanie tego sądu jako właściwego do rozpoznania wskazanych powyżej środków zaskarżenia jest uzasadnione.

Zmiana dotycząca **art. 57 ust. 2** Ustawy dotyczy wydłużenia z 1 do 3 miesięcy okresu przewidzianego na przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego przez Rzecznika Dyscyplinarnego. Dotychczasowe rozwiązanie przewidujące okres 1 miesiąca stwarzało problemy natury organizacyjnej zarówno dla radcy (starszego radcy), którego postępowanie dotyczy jak również samego Rzecznika Dyscyplinarnego, z uwagi na równoczesne wykonywanie czynności zawodowych. Ponadto w sprawach dyscyplinarnych niejednokrotnie zachodzi konieczność dokonania przeglądu akt spraw prowadzonych przez danego radcę (starszego radcę), czy też przesłuchania świadków na okoliczności związane z daną sprawą.

W związku ze zmianą w **art. 57 ust. 2** Ustawy okresu przedawnienia przewinienia dyscyplinarnego z okresu 1 miesiąca na okres 3 miesięcy konieczne było ustanowienie przepisu przejściowego dotyczącego stosowania obecnego terminu przedawnienia w stosunku do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie projektowanej nowelizacji – **art. 6 ust. 2 ustawy**.

Dodanie **ust. 3 i 4** w **art. 57** Ustawy ma na celu określenie okresu karalności przewinień dyscyplinarnych, który do tej pory nie był wskazany. Wprowadzenie takiej regulacji jest zasadne z punktu widzenia zasady demokratycznego państwa prawa. Konieczne jest w szczególności doprecyzowanie relacji okresu karalności przewinienia dyscyplinarnego zawierającego znamiona przestępstwa do okresu karalności tego przestępstwa. Wprowadzenie jasnych reguł przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego zwiększy pewność sytuacji prawnej obwinionych radców w toku postępowania dyscyplinarnego.

Zmiany dotyczące **art. 58** Ustawy mają na celu doprecyzowanie kwestii zawieszenia radcy i starszego radcy w czynnościach zawodowych w czasie prowadzenia postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego oraz obowiązku obniżenia wynagrodzenia zawieszonemu radcy lub starszemu radcy. Z uwagi na rangę tych regulacji ich doprecyzowanie ma istotne znaczenie dla sytuacji prawnej obwinionego.

Zmiana w **art. 60** Ustawy (dodanie nowego **ust. 3a**) dotyczy wyraźnego wskazania prawa dla Prezesa Prokuraturii Generalnej do uzyskania od Rzecznika Dyscyplinarnego informacji o treści rozstrzygnięć podjętych przez rzecznika dyscyplinarnego i komisję dyscyplinarną. Prezes Prokuraturii Generalnej będzie miał też prawo otrzymywać od rzecznika dyscyplinarnego odpisy orzeczeń i protokołów posiedzeń, jeżeli są one w posiadaniu rzecznika dyscyplinarnego. Dotychczas uprawnienie to nie wynikało wprost z przepisów ustawy i było wywodzone z roli Rzecznika Dyscyplinarnego w postępowaniu oraz faktu, że o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego decyduje Prezes Prokuraturii Generalnej.

Wprowadzone rozwiązanie zapewnia też gwarancję niezakłóconego przebiegu postępowania dyscyplinarnego z uwagi na fakt, że uprawnienie Prezesa Prokuraturii Generalnej dotyczy wyłącznie rozstrzygnięć, które zostały już wcześniej wydane. Z kolei zmiana **art. 60 ust. 4 pkt 4** Ustawy dotyczy rozszerzenia uprawnień Rzecznika Dyscyplinarnego o możliwość złożenia odwołania od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej I i II instancji, a nie jak dotychczas wyłącznie orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej I instancji. Zmiana ta jest konieczna dla zapewnienia równości stron postępowania dyscyplinarnego. Skoro obwinionemu przysługuje takie prawo to powinna je mieć także druga strona procesu (Rzecznik Dyscyplinarny).

Proponowany **art. 60a** Ustawy dotyczy wprowadzenia regulacji w zakresie formalnego zakończenia postępowania wyjaśniającego w przypadku braku podstaw do sporządzenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. W takim przypadku Rzecznik Dyscyplinarny wyda postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, od którego nie przysługuje odwołanie. Ustanowienie formy prawnej zakończenia postępowania wyjaśniającego jest niezbędne. Ze względów systemowych konieczne jest określenie tej kwestii, inaczej występowałaby luka prawna i stan niepewności prawnej po stronie radcy, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające.

Zmiana w **art. 61 ust. 3** Ustawy ma na celu wskazanie terminu, po upływie którego przewodniczący wyznacza obrońcę z urzędu oraz okresu w jakim obrońca ma wykonywać swoje obowiązki. Uzupełnienie regulacji w tym zakresie jest konieczne ze względów systemowych. Przepisy innych postępowań regulują kwestie okresu wykonywania czynności przez obrońcę, stąd konieczne jest analogiczne uregulowanie tej kwestii w odniesieniu do radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej.

Proponowany **ust. 5a w art. 61** Ustawy dotyczy usprawnienia postępowania, w którym ustanowiono obrońcę. Przewiduje się, że w przypadku stawienia się obrońcy na rozprawie i usprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego można podejmować czynności w postępowaniu, przy czym zamknięcie rozprawy jest możliwe wyłącznie wtedy, gdy obwiniony został wcześniej wysłuchany na rozprawie albo pouczone na rozprawie o prawie do złożenia wyjaśnień nie skorzystał z tego prawa. Zastosowane rozwiązanie ma na celu przeciwdziałanie przypadkom przedłużania postępowania dyscyplinarnego przez niestawiennictwo obwinionego, zapewniając jednocześnie obwinionemu możliwość przedstawienia swojego stanowiska w sprawie, złożenia wyjaśnień oraz pouczenia go o wcześniej wspomnianych uprawnieniach.

Przepisy **art. 61 ust. 5b, 5c, art. 62 ust. 1 i 3**, a także **art. 64 ust. 3** Ustawy dotyczą formy rozstrzygnięć jakie mogą być podejmowane w postępowaniu dyscyplinarnym oraz doprecyzowania sposobu składania odwołań od poszczególnych rozstrzygnięć. Proponuje się, aby odwołania przysługiwały wyłącznie od rozstrzygnięć kończących postępowanie w sprawie, a inne rozstrzygnięcia były poddane kontroli instancyjnej wyłącznie w odwołaniu od rozstrzygnięcia kończącego sprawę. Takie rozwiązanie zapewni sprawne prowadzenie postępowania dyscyplinarnego, co ma istotne znaczenie zarówno dla obwinionego, jak również dla komisji dyscyplinarnej.

Zmiany dotyczące **art. 61 ust. 8 i 10** Ustawy dotyczą wydłużenia terminu na jaki można w wyjątkowych przypadkach odroczyć ogłoszenie orzeczenia (z 3 do 7 dni) oraz terminu doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (z 7 do 14 dni). Zmiany te są związane z tym, że postępowania dyscyplinarne niejednokrotnie dotyczą skomplikowanych stanów faktycznych, a do wydania orzeczenia potrzebne jest przeprowadzenie narady i podjęcie decyzji przez 3 członków komisji. Jednocześnie przygotowanie uzasadnienia do orzeczenia jest obligatoryjne. Biorąc pod uwagę, że członkowie Komisji Dyscyplinarnych wykonują również czynności zawodowe jako radcowie Prokuraturii Generalnej, dotychczasowe terminy są niewystarczające. Dla porównania można wskazać, że w sprawach cywilnych sąd może odroczyć ogłoszenie orzeczenia o 14 dni, a uzasadnienie sporządza na wniosek strony w terminie 14-dniowym, od dnia złożenia wniosku, a termin ten może zostać wydłużony do 30 dni.

Zmienionym **art. 67 ust. 1** Ustawy wprowadzono w Prokuraturii Generalnej stanowisko asystenta radcy. Dotychczasowe ramy prawne zatrudnienia pracowników, których zadaniem jest wspomaganie radców i starszych radców, oparte na ustawie z dnia 16 września 1982 r. o *pracownikach urzędów państwowych* (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 269) są niewystarczające. Konieczne jest wprowadzenie nowej kategorii wykwalifikowanych pracowników z wyższym wykształceniem prawniczym, powołanych do czynności pomocniczych w wykonywaniu czynności zastępstwa procesowego przez radców i starszych radców.

Nowa kategoria pracowników wymaga wskazania wymogów co do tego, kto może być zatrudniony na tym stanowisku (dodany **ust. 1a**), a także zdefiniowania jej zadań (dodany **ust. 1b**). Asystent radcy będzie wykonywał zadania zmierzające do przygotowania czynności radcy w postępowaniu przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi oraz zadania z zakresu działalności administracyjnej Prokuraturii Generalnej. Określenie zadań

asystenta radcy w powyższy sposób wynika z konieczności ich skorelowania z katalogiem ustawowych zadań Urzędu, określonych w art. 4 Ustawy.

Do asystentów będą miały zastosowanie przepisy ustawy o pracownikach urzędów państwowych. Do asystentów znajdzie także zastosowanie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lutego 2010 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek (Dz. U. Nr 27, poz. 134, ze zm.).

Zakłada się, że wprowadzenie nowego stanowiska służbowego nie spowoduje konieczności zwiększenia środków przewidzianych na wynagrodzenia w budżecie Prokuraturii Generalnej.

W odniesieniu do wymogu obywatelstwa polskiego przewidzianego w art. 67 ust. 1a w zw. z art. 29 ust. 1 pkt 1 Ustawy jako niezbędny wymóg do zajmowania stanowiska asystenta radcy należy wyjaśnić co następuje. W myśl art. 45 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zapewnia się swobodę przepływu pracowników wewnątrz Unii. Zgodnie z ust 2. swoboda ta obejmuje zniesienie wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową między pracownikami Państw Członkowskich w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy.

Jednakże, jak stanowi art. 45 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wyjątkiem od tej zasady jest zatrudnienie w administracji publicznej. Zgodnie z wykładnią pojęcia „administracja publiczna” prezentowaną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej obejmuje ono „stanowiska wiążące się z udziałem, pośrednim lub bezpośrednim, w wykonywaniu władzy publicznej oraz ze sprawowaniem funkcji, które mają na celu ochronę interesów ogólnych państwa lub innych organizacji publicznych”.³⁾ W tym względzie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej przyjął wykładnię funkcjonalną tego wyjątku od zasady niedyskryminacji w zatrudnieniu. Jednocześnie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej określił, że badanie powyższej kwestii może się odbywać wyłącznie w konkretnych okolicznościach faktycznych. Zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w powyższym pojęciu nie mieszczą się stanowiska stricte techniczne i usługowe, niezwiązane z wykonywaniem władzy publicznej.⁴⁾

Zgodnie z projektowanym brzmieniem art. 67 ust. 1b ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa asystent radcy będzie wykonywał zadania zmierzające do przygotowania

³⁾ Sprawa C-149/79 Komisja przeciwko Belgii, pkt. 7, sprawa C-66/85 Lawrie-Blum, pkt 27.

⁴⁾ Komunikat Komisji Europejskiej z dnia 11 grudnia 2002 r., COM (2002) 694 final, pt. „Swoboda przepływu pracowników – osiągnięcie pełnych korzyści i potencjału.”.

czynności radcy w postępowaniu przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi oraz zadania z zakresu działalności administracyjnej Prokuraturii Generalnej.

Czynności te nie mieszczą się w pojęciu wykonywania władzy publicznej sensu stricto (imperium). Jednakże wiążą się one ściśle ze sprawowaniem funkcji mających na celu ochronę interesów ogólnych państwa (tzw. działalnością państwa w sferze dominium). Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa została powołana w celu zapewnienia ochrony prawnej praw i interesów Skarbu Państwa (vide art. 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa). Ustawodawca wśród zadań Prokuraturii Generalnej przewidział m.in. te wiążące się z występowaniem w sprawach o najistotniejszym znaczeniu dla interesów majątkowych państwa polskiego takie jak wyłączne zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym czy zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych. Tym samym Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa pełni szczególną rolę w zakresie ochrony interesów ogólnych państwa, tj. w zakresie ochrony praw w postępowaniach przed sądami oraz innymi organami orzekającymi – w sferze ochrony interesów majątkowych państwa (sferze dominium).

Asystenci radcy, wykonując zadania zmierzające do przygotowania czynności radcy w postępowaniu przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi, będą mieli dostęp do szeregu dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania, sporządzali na ich podstawie projekty pism procesowych oraz opinii prawnych. W praktyce będzie to dostęp do ww. dokumentów zbliżony do uprawnień radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej. Z takimi uprawnieniami wiąże się istotna odpowiedzialność za prawidłowość dokonywanych czynności. Ponadto, czynności o charakterze administracyjnym będą stanowiły jedynie część z zadań asystentów radcy.

W związku z powyższym, projektowany przepis art. 67 ust. 1b nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej z uwagi na wyjątek przewidziany w art. 45 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, tj. w odniesieniu do zatrudnienia w administracji publicznej.

W **art. 2**, w związku z nowelizacją, konieczne jest także ograniczone znówelizowanie ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.) wyłącznie w zakresie dotyczącym nowych kompetencji Prokuraturii Generalnej co do wykonywania zastępstwa procesowego niektórych państwowych osób prawnych.

W **art. 67** *Kodeksu postępowania cywilnego* zostanie dodany nowy się § 1¹ stanowiący, że w zakresie określonym odrębną ustawą za państwowe osoby prawne czynności procesowe może podejmować Prokuratoria Generalna. Jest to odesłanie systemowe do przepisów Ustawy. Proponowane rozwiązanie jest identyczne, jak w przypadku obowiązującego już art. 67 § 2 zdanie drugie *Kodeksu postępowania cywilnego*, który odnosi się do Skarbu Państwa.

W art. **87¹** *Kodeksu postępowania cywilnego* przewiduje się zmianę brzmienia § 3. Zgodnie z nim przepisu art. 87¹ § 1 nie stosuje się także wtedy, gdy zastępstwo procesowe Skarbu Państwa albo państwowej osoby prawnej jest wykonywane przez Prokuratorię Generalną. Powyższy przepis ustanawia ogólną regułę przymusu adwokacko-radcowskiego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Tym samym wprowadzenie zmiany do art. 87¹ § 3 *Kodeksu postępowania cywilnego* ma dać umocowanie Prokuratorii Generalnej do wykonywania czynności zastępstwa procesowego państwowych osób prawnych również w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Brak takiej normy skutkowałby niemożnością wykonywania przez Prokuratorię Generalną zastępstwa procesowego niektórych państwowych osób prawnych przed Sądem Najwyższym – w takim przypadku państwowa osoba prawna byłaby zmuszona do skorzystania z usług kolejnego pełnomocnika procesowego.

W dotychczasowym stanie prawnym Prokuratoria Generalna wykonywała zastępstwo procesowe jedynie Skarbu Państwa, natomiast po nowelizacji jej zakres kompetencji zostanie rozszerzony także o nową kompetencję w postaci zastępstwa procesowego niektórych państwowych osób prawnych.

Z tego względu konieczne jest nadanie przepisowi **art. 99** *Kodeksu postępowania cywilnego* nowego brzmienia, gdyż Prokuratoria Generalna nie będzie wykonywała jedynie zastępstwa procesowego Skarbu Państwa w postępowaniu cywilnym a większej liczby stron (tj. Skarbu Państwa i niektórych kategorii państwowych osób prawnych).

Art. 3 przewiduje także zmianę ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne* celem usunięcia wątpliwości interpretacyjnych między zakresem podmiotowym **art. 2 pkt 3a** i **art. 1** co do regulacji obejmujących prezesa i wiceprezesa Prokuratorii Generalnej. Obecna treść art. 2 pkt 3a tej ustawy obejmuje swym brzmieniem osobę prezesa i wiceprezesa Prokuratorii Generalnej, podczas gdy osoby te zostały już objęte zakresem podmiotowym art. 1. Powyższa wątpliwość zostanie usunięta poprzez wyłączenie prezesa i wiceprezesa Prokuratorii Generalnej z zakresu art. 2 pkt 3a.

W wyniku proponowanej zmiany prezes i wiceprezesi Prokuratorii Generalnej będą podlegać wszystkim rygorom wynikającym z ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne w odniesieniu do osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (osoby wymienione w art. 1 ustawy). Tym samym proponowane brzmienie przepisu doprecyzowuje pozycję prawną ww. osób (kierownictwa Prokuratorii Generalnej), poprzez jednoznaczne zastosowanie do nich art. 1 ww. ustawy, analogicznie jak w przypadku innych kierowników urzędów centralnych podlegających restrykcjom przewidzianym w ustawie o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Również należy wskazać, że przewidziano stosowne przepisy przejściowe – w myśl **art. 7** ustawy Prezes i wiceprezesi Prokuratorii Generalnej w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy składają oświadczenie, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne według zasad przewidzianych w tej ustawie.

Ponadto, w ustawie przewidziano przepisy przejściowe w zakresie:

- 1) skutków intertemporalnych zmiany Ustawy w zakresie wprowadzenia wymogu uzyskiwania przez radców i starszych radców Prokuratorii Generalnej zgody na wykonywanie dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia zarobkowego (**art. 4**) przez wskazanie terminu 14 dni na uzyskanie przez nich zgody Prezesa na kontynuację aktualnie wykonywanych dodatkowego zatrudnienia lub zajęć zarobkowych oraz regulację sytuacji dot. umów w toku przewidującą obowiązek ich zakończenia przez radców, a także maksymalny okres ich obowiązywania,
- 2) stosowania przepisów obowiązujących przed wejściem ustawy w życie do oceny kwalifikacyjnej za okres poprzedzający wejście w życie ustawy (art. 5),
- 3) skutków intertemporalnych zmiany Ustawy w zakresie postępowania dyscyplinarnego prowadzonego wobec radców Prokuratorii Generalnej (art. 6) – zasadą jest stosowanie przepisów dotychczasowych do postępowań wszczętych przed wejściem w życie ustawy, a ponadto sprecyzowanie, że nowy termin przedawnienia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przewidziany w art. 1 pkt 13 lit. a niniejszej ustawy stosuje się do czynów popełnionych po wejściu w życie ustawy,
- 4) skutków intertemporalnych zmiany ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (**art. 7**) przez wprowadzenie okresu przejściowego umożliwiającego Prezesowi i wiceprezesom

Prokuraturii Generalnej dopełnienie obowiązków przewidzianych w powyższej ustawie w związku z koniecznością stosowania do nich tej ustawy w szerszym zakresie,

- 5) pozostawienia we właściwości podmiotów reprezentujących Skarb Państwa spraw lub grup spraw przekazanych im przed wejściem w życie ustawy do prowadzenia, na podstawie art. 8b ust. 1 Ustawy w brzmieniu dotychczasowym (art. 8),
- 6) skutków intertemporalnych wejścia w życie ustawy dla postępowań wszczętych przed właściwymi sądami przed wejściem w życie ustawy (art. 9),
- 7) zachowania w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 Ustawy do czasu wydania przez Ministra Skarbu Państwa nowego rozporządzenia wykonawczego, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy (**art. 10**).

W odniesieniu do **art. 8** ustawy, który dotyczy pozostawienia we właściwości podmiotów reprezentujących Skarb Państwa spraw lub grup spraw przekazanych im przed wejściem w życie ustawy do prowadzenia, na podstawie art. 8b ust. 1 Ustawy w brzmieniu dotychczasowym należy dodatkowo wyjaśnić, że przepis ten ma zastosowanie zarówno do pojedynczych spraw przekazanych do prowadzenia, jak i też do przekazanych grup spraw. Mając na względzie, że w praktyce przekazania grupy spraw dotyczyły zarówno spraw dotyczących konkretnych podmiotów, jak i też kategorii spraw, przepis ten będzie miał zastosowanie we wszystkich wymienionych wcześniej przypadkach, tj. na podstawie wszystkich upoważnień udzielonych przez Prokuratorię Generalną przed wejściem w życie nowelizacji ustawy. Z tego względu nie będzie miał zastosowania do spraw przekazanych przed wejściem w życie ustawy nowy limit przekazywania spraw przez Prokuratorię Generalną wynoszący 10 000 000 zł (nowy art. 8b ust. 1a Ustawy).

Z art. 8 ustawy został skorelowany inny przepis przejściowy, tj. **art. 9** ustawy. Zgodnie z jego brzmieniem do spraw wszczętych przed właściwym sądem przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Wprowadzenie przedmiotowej regulacji ma na celu rozwianie mogących się pojawiać w praktyce wątpliwości interpretacyjnych dotyczących wpływu nowego limitu przekazywania spraw przez Prokuratorię Generalną wynoszącego 10 000 000 zł (art. 8b ust. 1a Ustawy) na postępowania sądowe w toku. Należy mieć na względzie, że w polskim porządku prawnym niektóre postępowania sądowe mogą się toczyć w praktyce kilka lat. W ich trakcie może pojawić się problem związany ze skutkiem oceny limitu przekazania spraw na właściwość podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, wykonującego czynności zastępstwa procesowego Skarbu Państwa na mocy przekazania sprawy udzielonego przez Prokuratorię Generalną przed wejściem w życie ustawy.

Wprowadzenie rozwiązania określonego w art. 9 ustawy rozwiąże tę kwestię, wskazując jednoznaczną regułę interpretacyjną w tym zakresie. Dzięki wprowadzeniu proponowanej zmiany uniknie się konieczności zmiany zastępstwa procesowego Skarbu Państwa w toku procesu, zwiększy się pewność obrotu prawnego i uniknie się zarzutu nieważności postępowania sądowego (co mogłoby się przyczynić do niepotrzebnego przedłużenia postępowania z przyczyn formalnych oraz wzrostu kosztów jego prowadzenia).

W **art. 11** ustawy zakłada się wejście w życie projektowanej ustawy po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Projekt ustawy nie wymaga notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana regulacja prawna nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej, a problematyka w niej ujęta jest pozostawiona swobodnemu uznaniu państw członkowskich, z uwzględnieniem regulacji prawa Unii Europejskiej dotyczącego stosunku pracy.

W toku prac nad projektem ustawy nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz niektórych innych ustaw.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Skarbu Państwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Zdzisław Gawlik</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Zasieczny – specjalista Departament Prawny i Procesowy w Ministerstwie Skarbu Państwa tel. (0 22) 695-86-49, piotr.zasieczny@msp.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 10.06.2015 r.</p> <p>Źródło Inne – kontrola Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.</p> <p>Nr w Wykazie UD 160</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

- 1) – zaangażowanie Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa /dalej: Prokuratoria Generalna/ do obsługi spraw rutynowych i o stabilnej linii orzeczniczej, co nie spełnia zakładanego przez ustawodawcę celu jej utworzenia, tj. powołania do reprezentowania Skarbu Państwa w sprawach najważniejszych i najtrudniejszych.
- 2) – potrzeba wzmocnienia i doprecyzowania mechanizmów gwarantujących bezstronność, niezależność i służących unikaniu konfliktu interesów oraz dotyczących podejmowania przez radców Prokuraturii Generalnej dodatkowych zajęć zarobkowych.
- 3) – wątpliwości w zakresie stosowania przepisów regulujących postępowanie dyscyplinarne radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej, w szczególności dotyczące form rozstrzygnięć, terminów itp.
- 4) – brak elastycznych narzędzi w zakresie polityki kadrowej.
- 5) – odmienność obowiązków informacyjnych związanych z ograniczeniem prowadzenia działalności gospodarczej przez kierownictwo Prokuraturii Generalnej w porównaniu z obowiązkami innych osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.
- 6) – konieczność wsparcia prawnego niektórych państwowych osób prawnych, w sprawach wymagających ochrony ważnych praw i interesów dotyczących mienia państwowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji: wprowadzenie zmian w ustawie *o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa* oraz w niektórych innych ustawach, w tym w szczególności w ustawie *o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne* oraz ustawie *Kodeks postępowania cywilnego*.

Zakres zmian obejmuje m.in.:

- 1) – **zmianę trybu przekazywania sprawy lub grupy spraw przez Prokuratorię Generalną do prowadzenia podmiotom reprezentującym Skarb Państwa** poprzez wprowadzenie w art. 8b ust. 1 ustawy *o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa* nowego, bardziej skutecznego (bez wymogu zgody podmiotu reprezentującego Skarb Państwa) mechanizmu przekazywania przez Prokuratorię Generalną podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa do prowadzenia sprawy lub grupę spraw, w których wartość przedmiotu sprawy nie przekracza kwoty 300 000 zł, z wyjątkiem spraw, w których występuje istotne zagadnienie prawne oraz potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- 2) – **kwestie związane ze wzmocnieniem mechanizmów służących unikaniu konfliktu interesów w ramach prowadzonego przez Prokuratorię Generalną zastępstwa procesowego Skarbu Państwa w sprawach cywilnych:**
 - zobowiązanie radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej do przestrzegania zasad etyki wykonywania zawodu radcy Prokuraturii Generalnej,
 - wprowadzenie zgody Prezesa Prokuraturii Generalnej na podejmowanie dodatkowego zajęcia zarobkowego przez radcę Prokuraturii Generalnej,
- 3) – **kwestie związane z usprawnieniem postępowania dyscyplinarnego radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej** poprzez udoskonalenie rozwiązań prawnych dotyczących postępowania dyscyplinarnego,
- 4) – **kwestie związane z uelastycznieniem polityki kadrowej prowadzonej w Prokuraturii Generalnej:**
 - zmianę regulacji dot. nawiązywania i rozwiązywania stosunku pracy z radcą Prokuraturii Generalnej przez wprowadzenie możliwości zatrudnienia osoby podejmującej po raz pierwszy pracę na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej na podstawie umowy o pracę na czas oznaczony, nie dłuższy niż trzy lata,
 - wprowadzenie w art. 52 ust. 4 ustawy *o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa* możliwości rozwiązania stosunku pracy z radcą Prokuraturii Generalnej z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia bez zgody radcy,
 - rozszerzenie przedmiotu regulacji rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa w sprawie kryteriów i trybu dokonywania

oceny kwalifikacyjnej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej,

– wprowadzenie stanowiska asystenta radcy Prokuraturii Generalnej,

5) – kwestie związane z doprecyzowaniem obowiązków związanych z ograniczeniem prowadzenia działalności gospodarczej przez kierownictwo Prokuraturii Generalnej:

– wykreślenie odniesienia w przepisie art. 2 pkt 3a ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne dot. kierownictwa Prokuraturii Generalnej, celem objęcia Prezesa i wiceprezesów Prokuraturii Generalnej ogólną regulacją art. 1 ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne,

6) – kwestie związane z umożliwieniem Prokuraturii Generalnej wykonywania zastępstwa procesowego niektórych kategorii państwowych osób prawnych na polecenie Prezesa Rady Ministrów:

– określenie kategorii państwowych osób prawnych,

– wskazanie zasad wydawania polecenia przez Prezesa Rady Ministrów,

– określenie zakresu wykonywania zastępstwa procesowego niektórych kategorii państwowych osób prawnych przez Prokuraturę Generalną,

– wskazanie trybu współpracy między Prokuraturą Generalną a państwową osobą prawną,

– wskazanie sposobu rozliczania kosztów postępowania,

– ograniczone znowelizowanie *Kodeksu postępowania cywilnego* wynikające z konieczności dostosowania ustawy procesowej do nowelizacji ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Oczekiwany efekt: poprawa efektywności funkcjonowania Prokuraturii Generalnej w dziedzinach działalności objętych projektem oraz realizacja wytycznych kontroli przeprowadzonej przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów w Prokuraturii Generalnej, a także wsparcie prawne niektórych państwowych osób prawnych, w sprawach wymagających ochrony ważnych praw i interesów dotyczących mienia państwowego, w tym m.in.:

– ograniczenie zaangażowania Prokuraturii Generalnej w sprawy rutynowe, powtarzalne oraz mniej istotne z punktu widzenia ochrony interesów Skarbu Państwa,

– udoskonalenie mechanizmów służących promowaniu etycznych zachowań i unikania konfliktu interesów w Prokuraturii Generalnej,

– efektywna kontrola podejmowania dodatkowych form aktywności zawodowej przez radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej,

– bardziej kompleksowa ocena kwalifikacyjna radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej,

– uelastycznienie stosunku pracy radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej,

– uelastycznienie polityki kadrowej Prokuraturii Generalnej,

– usprawnienie przebiegu postępowań dyscyplinarnych radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej,

– doprecyzowanie obowiązków związanych z ograniczeniem prowadzenia działalności gospodarczej przez kierownictwo Prokuraturii Generalnej,

– wzmocnienie ochrony ważnych praw i interesów dotyczących mienia państwowego będącego w posiadaniu niektórych kategorii państwowych osób prawnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prokuratura Generalna Skarbu Państwa	1 państwowa jednostka organizacyjna	Ustawa z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150)	Zmniejszenie liczby prowadzonych spraw rutynowych i o stabilnej linii orzeczniczej. Uelastycznienie polityki zatrudnienia (kadrowej). Częściowa zmiana procedur wewnętrznych funkcjonowania jednostki organizacyjnej. Wykonywanie zastępstwa procesowego niektórych państwowych osób prawnych na polecenie Prezesa Rady Ministrów.
Minister Skarbu Państwa	1 organ centralnej administracji rządowej	Ustawa z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r.	Wzmocnienie kompetencji nadzorczych nad Prokuraturą Generalną.

Radcowie i starsi radcowie Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa	26 radców 66 starszych radców	poz. 1150) Sprawozdanie z działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.	Częściowa zmiana zasad wykonywania zawodu radcy Prokuraturii Generalnej poprzez: – ustanowienie obowiązku przestrzegania zasad etyki zawodowej, – uregulowanie możliwości podejmowania dodatkowego zatrudnienia i zajęcia zarobkowego, – uszczegółowienie zasad postępowania dyscyplinarnego, – uszczegółowienie oceny kwalifikacyjnej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej, – wprowadzenie nowej formy zatrudnienia osoby podejmującej po raz pierwszy pracę na stanowisku radcy (umowa o pracę na czas oznaczony), – doprecyzowanie przesłanek rozwiązania stosunku pracy z radcą.
Sądy powszechne	45 sądów okręgowych 11 sądów apelacyjnych	Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2012 r. w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych (Dz. U. z 2012 r., poz. 1223, z późn. zm.).	Konieczność poinformowania sądu o zmianie podmiotu wykonującego zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w danej sprawie lub grupie spraw.
Państwowe jednostki organizacyjne reprezentujące Skarb Państwa w sprawach cywilnych.	Kilkaset państwowych jednostek organizacyjnych	Sprawozdanie z działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.	Przekazanie przez Prokuratorię Generalną podmiotom reprezentującym Skarb Państwa do prowadzenia spraw rutynowych i o stabilnej linii orzeczniczej. Konieczność udziału w postępowaniu sądowym jako reprezentant Skarbu Państwa w sprawach, w których co do zasady czynności zastępstwa procesowego Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna.
Państwowe osoby prawne zajmujące się realizacją zadań publicznych z zakresu kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, nauki, oświaty i wychowania oraz szkolnictwa wyższego	Zmienna, zależna od liczby postępowań sądowych w zakresie ochrony ważnych praw i interesów państwowego, w których Prezes Rady Ministrów wydał polecenie przejęcia zastępstwa	Dane z rejestrów prowadzonych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Ministra Edukacji Narodowej.	Współpraca w toku postępowania sądowego z Prokuratorią Generalną.

Prezes Rady Ministrów	procesowego. 1 organ centralnej administracji rządowej	Konstytucja RP (Dz. U. z 1997 r. Nr 78 poz. 483, z późn. zm.) Ustawa o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392 t.j. z późn. zm.)	Możliwość wydawania Prokuraturii Generalnej poleceń w zakresie wykonywania zastępstwa procesowego niektórych państwowych osób prawnych. Możliwość zwolnienia Prokuraturii Generalnej z powyższego obowiązku.
-----------------------	---	---	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W okresie grudzień 2013 r. – maj 2014 r. przeprowadzono konsultacje z Prokuratorią Generalną.

Następnie, po zgłoszeniu projektu do Wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów projekt został opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Skarbu Państwa oraz Rządowego Centrum Legislacji. Projekt poddano uzgodnieniom międzyresortowym oraz opiniowaniu (Sąd Najwyższy, Krajowa Rada Sądownictwa oraz Prokuratura Generalna) w okresie czerwiec–sierpień 2014 r. W wykonaniu ustaleń z posiedzenia Stałego Komitetu Rady Ministrów z dnia 9 października 2014 r. dokonano dalszych uzgodnień w październiku 2014 r. Następnie w wykonaniu ustaleń z posiedzenia Stałego Komitetu Rady Ministrów z dnia 6 listopada 2014 r. przeprowadzono dalsze uzgodnienia z Rządowym Centrum Legislacji oraz Prokuratorią Generalną. Nowelizacja w zakresie zastępstwa procesowego niektórych państwowych osób prawnych przez Prokuratorię Generalną była przedmiotem uzgodnień, które miały miejsce między Rządowym Centrum Legislacji, Prokuratorią Generalną i Ministrem Skarbu Państwa w okresie kwiecień–maj 2015 r., w trakcie których ustalono brzmienie nowych przepisów. Kwestie podatkowe powyższej zmiany były przedmiotem roboczych konsultacji z Ministrem Finansów w okresie kwiecień–maj 2015 r. Ostatecznie uwzględniono większość zgłoszonych uwag.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2013 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-18
budżet państwa	0	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-18
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-18
budżet państwa	0	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-1,8	-18
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jedn. (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Brak – brak ujemnych skutków finansowych dla budżetu państwa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Według danych Prokuraturii Generalnej, po wejściu w życie nowelizacji dokonanej dnia 19 marca 2009 r., nastąpił znaczny wzrost nowych spraw, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratura Generalna. Jednakże z danych szacunkowych wynika, że znaczący udział nowych spraw to tzw. sprawy rutynowe, tj. sprawy o małej istotności i ryzyku z punktu widzenia ochrony praw i interesów Skarbu Państwa, sprawy jednorodne lub o stabilnej linii orzeczniczej. Wśród spraw wpływających corocznie do Prokuraturii Generalnej sprawy te stanowią ok. 40% wszystkich nowych spraw. Przykładowo, w 2012 r. na 4709 nowych spraw ok. 1900 stanowiły tzw. rutynowe, a w 2013 r. wśród 4330 nowych spraw było ok. 1700 rutynowych. Większość z ww. kategorii spraw stanowiły sprawy z powództwa osób

fizycznych odbywających karę pozbawienia wolności w zakładach karnych.

Zmniejszenie liczby prowadzonych przez Prokuratorię Generalną spraw rutynowych i o stabilnej linii orzeczniczej wskutek skorzystania z instrumentu przekazywania spraw określonego w nowej regulacji art. 8b ustawy umożliwi Prokuraturii Generalnej skoncentrowanie się na prowadzeniu spraw istotnych dla ochrony interesów Skarbu Państwa (np. o skomplikowanym stanie faktycznym i prawnym, precedensowych, o wysokiej wartości przedmiotu sporu itp.), co powinno skutkować zwiększeniem skuteczności zastępstwa procesowego Skarbu Państwa. Wyższa skuteczność ochrony praw i interesów Skarbu Państwa powinna przełożyć się na mniejszą liczbę przegranych spraw cywilnych i zmniejszenie kwoty odszkodowań oraz kosztów postępowań, które musi ponosić Skarb Państwa. Podanie dokładnej kwoty dot. zmniejszenia odszkodowań oraz kosztów postępowań zasądzanych od Skarbu Państwa nie jest możliwe z uwagi na fakt, że dotyczy ona przyszłych spraw.

Państwowe jednostki organizacyjne, którym zostaną przez Prokuratorię Generalną przekazane sprawy rutynowe i o ustabilizowanej linii orzeczniczej już obecnie wykonują czynności procesowe w sprawach cywilnych jako materialnoprawni reprezentanci Skarbu Państwa przed sądami rejonowymi i posiadają zasoby kadrowe umożliwiające obsługę postępowań sądowych. Co więcej, pracownicy poszczególnych *stationes fisci* przygotowują dla Prokuraturii Generalnej stanowisko merytoryczne w sprawie oraz materiał dowodowy na potrzeby sprawy. Ponadto, przekazywanie spraw przez Prokuratorię Generalną rozłoży się na kilkaset różnych państwowych jednostek organizacyjnych w dłuższym okresie czasu, zależnie od liczby i rodzajów wpływających spraw.

Poniższa tabela pokazuje potencjalne skutki wejścia w życie ustawy dla poszczególnych *stationes fisci* w skali roku:

Państwowa jednostka organizacyjna (<i>statio fisci</i>)	Liczba nowych spraw w Prokuraturii Generalnej w 2013 r. – wg Sprawozdania z działalności Prokuraturii Generalnej za 2013 r. (<i>W nawiasie podano liczbę stationes fisci na które przypada dana liczba spraw.</i>)	Liczba nowych spraw w Prokuraturii Generalnej w 2013 r. o wartości przedmiotu sprawy nie przekraczającej 300 000 zł – wg danych przekazanych przez Prokuratorię Generalną w dniu 04.09.2014 r., tj. sprawy mogące zostać przekazane przez Prokuratorię Generalną z urzędu. (<i>W nawiasie podano średnią liczbę spraw o wartości przedmiotu sprawy nieprzekraczającej 300 000 zł przypadającą na jedno statio fisci danej kategorii.</i>)
Służba Więzienna, areszty śledcze i zakłady karne	1696 (157, w tym Centralny Zarząd Służby Więziennej, 69 aresztów śledczych i 87 zakładów karnych)	897 (5,71 sprawy na jedno <i>statio fisci</i>)
Sądy	911 (325, w tym Sąd Najwyższy; 298 sądów powszechnych: 11 apelacyjnych, 45 okręgowych i 242 rejonowe; 17 sądów administracyjnych: Naczelny Sąd Administracyjny i 16 wojewódzkich; 9 sądów wojskowych: 2 okręgowe i 7 garnizonowych)	299 (0,92 sprawy na jedno <i>statio fisci</i>)

<i>Ministrowie łącznie</i>	419 (17 Ministrów kierujących działami administracji rządowej)	86 (5,05 sprawy na jedno <i>statio fisci</i>)
Minister Obrony Narodowej	147	27
Minister Sprawiedliwości	66	19
Minister Skarbu Państwa	52	8
Minister Zdrowia	29	7
Minister Gospodarki	27	7
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi	17	2
Minister Infrastruktury i Rozwoju	18	1
Minister Sportu i Turystyki	12	0
Minister Finansów	12	4
Minister Spraw Wewnętrznych	10	0
Minister Pracy i Polityki Społecznej	10	4
Minister Środowiska	6	4
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego	3	1
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego	2	1
Prezydenci miast (zadania z zakresu administracji rządowej)	349 (66 miast na prawach powiatu)	89 (1,34 sprawy na jedno <i>statio fisci</i>)
Organy skarbowe	266 (422, w tym 16 izb skarbowych i 406 innych jednostek – urzędy skarbowe i biura krajowej informacji podatkowej)	35 (0,08 sprawy na jedno <i>statio fisci</i>)
Wojewodowie	217 (16 wojewodów)	49 (3,06 sprawy na jedno <i>statio fisci</i>)
Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad	192 (centrala i 16 oddziałów wojewódzkich)	1 (0,05 sprawy na jedno <i>statio fisci</i>)
Starostowie (zadania z zakresu administracji rządowej)	152 (314 powiatów)	35 (0,11 sprawy na jedno <i>statio fisci</i>)
Jednostki prokuratury	142 (426, w tym 414 powszechnych: Prokuratura Generalna, 11 prokuratur apelacyjnych, 45 prokuratur okręgowych i 357 prokuratur rejonowych; 12 wojskowych: Naczelna Prokuratura Wojskowa, 2 wojskowe okręgowe i 9 wojskowych garnizonowych)	22 (0,05 sprawy na jedno <i>statio fisci</i>)
Jednostki policji	111 (Komenda Główna, 16 komend wojewódzkich, Komenda Stołeczna, 5 szkół, Centralne Laboratorium Kryminalistyczne i jednostki	16 (poniżej 1 sprawy na jedno <i>statio fisci</i>)

	podległe – komendy i komisariaty)	
Jednostki Lasów Państwowych	89 (448, w tym Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych, 17 dyrekcji regionalnych i 430 nadleśnictw)	4 (ok. 0,01 sprawy na jedno <i>statio fisci</i>)

Uwagi: Dane orientacyjne. W zestawieniu nie uwzględniono spraw w walutach obcych. Liczba spraw określona na podstawie podmiotu reprezentującego Skarb Państwa nie musi być tożsama z liczbą spraw zarejestrowanych w Prokuraturii Generalnej w 2013 r. ze względu na możliwość występowania dwóch lub więcej *stationes fisci* w jednej sprawie.

Jak widać z powyższych danych liczba spraw podlegających potencjalnemu przekazaniu poszczególnym kategoriom *stationes fisci* nie jest znacząca w stosunku do liczby *stationes fisci* danej kategorii. Dla przykładu przy założeniu przejścia 897 nowych spraw rocznie wyłącznie przez jednostki służby więziennej wzrost liczby prowadzonych spraw wyniesie ok. 5 w skali roku na jednostkę organizacyjną. Jest to wartość znikoma. Przy tak niewielkim wzroście prowadzonych spraw nie jest uzasadnione zatrudnianie nowych pracowników do ich obsługi – sprawy mogą zostać przydzielone dotychczasowym pracownikom lub można ewentualnie dokonać przesunięcia pracowników lub zadań w ramach istniejącej struktury urzędu. Dla porównania należy wskazać, że na 1 radcę w Prokuraturii Generalnej przypadają średnio na dzień 31.12.2013 r. 79 spraw sądowych w toku. Z kolei w Ministerstwie Skarbu Państwa na 1 pracownika przypadają w 2013 r. około 167 spraw sądowych w toku.

Roczna oszczędność finansowa dla budżetu państwa wynikająca z przyjęcia ustawy szacowana jest na około 1,8 miliona złotych (co w ciągu 10 lat daje łącznie maksymalnie 18 mln zł). Powyższe wyliczenie jest oparte na przyjęciu redukcji około 10% łącznej kwoty wydatków na wynagrodzenia w związku ze spadkiem liczby spraw prowadzonych przez Prokuraturę Generalną w wyniku przekazania ich innym *stationes fisci* skutkującym redukcją zatrudnienia w tym Urzędzie. Przy założeniu, że na koniec 2013 r. wydatki z tytułu wynagrodzeń pracowników Prokuraturii Generalnej i pochodnych od tych wynagrodzeń wyniosły 18 310 457 zł roczna oszczędność z tego tytułu wynosić może około 1,8 mln zł. Ostateczna kwota możliwych do uzyskania oszczędności będzie zależała od przyjętej przez Prokuraturę Generalną polityki przekazywania spraw oraz polityki kadrowej.

W zakresie pomocy prawnej niektórym państwowym osobom prawnym liczba spraw, które będą z tego tytułu wpływały do Prokuraturii Generalnej rocznie jest obecnie niemożliwa do oszacowania. Wskazać jednak należy, że będą to sytuacje wyjątkowe, uzależnione od polecenia Prezesa Rady Ministrów w sytuacjach wymagających ochrony ważnych praw i interesów dotyczących mienia państwowego. W związku z powyższym brak jest możliwości dokładnego oszacowania wpływu tej zmiany na budżet Prokuraturii Generalnej. Projektodawca zakłada, że Prokuratura Generalna będzie w stanie obsłużyć nieznaczną liczbę nowych spraw bez konieczności zwiększania zatrudnienia.

Projekt nie zakłada konieczności podjęcia dodatkowego finansowania nowych zadań z budżetu państwa.

Źródła danych:

Sprawozdania z działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, w tym za 2013 r.
Zestawienie danych przekazane przez Prokuraturę Generalną w dniu 04.09.2014 r.
Informacje przekazane przez Centralny Zarząd Służby Więziennej.
Mały Rocznik Statystyczny Polski 2014 r., wyd. Główny Urząd Statystyczny.
Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19.03.2013 r. w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości lub przez niego nadzorowanych.
Strona internetowa Ministerstwa Finansów.
Strona internetowa Komendy Głównej Policji.
Strona internetowa Lasów Państwowych.
Strona internetowa Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad.
Dane własne Ministerstwa Skarbu Państwa.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2013 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt nie wpływa na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: przekazanie zadań między państwowymi jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej w zakresie podejmowania czynności procesowych w sprawach cywilnych o rutynowym charakterze oraz o stabilnej linii orzeczniczej. Możliwość zastępowania niektórych państwowych osób prawnych przez Prokuratorię Generalną w postępowaniu sądowym.	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Proponowana regulacja umożliwi Prokuratorii Generalnej przekazanie części prowadzonych dotychczas spraw cywilnych na rzecz państwowych jednostek organizacyjnych reprezentujących Skarb Państwa. Spowoduje to zmianę podmiotów dokonujących czynności procesowych, choć zmiana ta nie spowoduje zmiany liczby prowadzonych spraw sądowych z udziałem Skarbu Państwa. Zmiana podmiotu prowadzącego sprawę będzie skutkowałą obowiązkiem poinformowania o tym właściwego sądu. Zmniejszenie liczby prowadzonych spraw rutynowych i o stabilnej linii orzeczniczej umożliwi Prokuratorii Generalnej skoncentrowanie się na prowadzeniu spraw istotnych dla ochrony interesów Skarbu Państwa (np. o skomplikowanym stanie faktycznym i prawnym, precedensowych, o wysokiej wartości przedmiotu sporu itp.). Ustawa także rozszerzy kompetencje Prokuratorii Generalnej o możliwość zastępowania niektórych państwowych osób prawnych. Nowelizacja spowoduje również rozszerzenie kompetencji Prezesa Rady Ministrów o wydawanie poleceń Prokuratorii Generalnej w zakresie zastępowania niektórych państwowych osób prawnych.

Proponowana regulacja spowoduje zmianę zakresu obowiązków po stronie Prezesa Prokuratorii Generalnej, radców i starszych radców Prokuratorii Generalnej w zakresie postępowań o wyrażenie zgody przez Prezesa Prokuratorii Generalnej na dodatkowe zajęcie zarobkowe. Ponadto, nowa regulacja spowoduje konieczność wydania przez Prezesa

Prokuraturii Generalnej nowej regulacji, tj. zarządzenia regulującego zasady etyki zawodowej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej.

Wykreślenie zbędnego odniesienia w przepisie art. 2 pkt 3a ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne dot. kierownictwa Prokuraturii Generalnej spowoduje zmianę obciążeń informacyjnych członków kierownictwa Prokuraturii Generalnej w związku z koniecznością realizacji norm ww. ustawy.

W pozostałym zakresie projekt nie wprowadzi obciążeń dla podmiotów, na które oddziałuje.

9. Wpływ na rynek pracy

Zwiększy się elastyczność stosunku pracy radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa z uwagi na zmianę regulacji dot. nawiązywania i rozwiązywania stosunku pracy z radcą i starszym radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa przez wprowadzenie w art. 32 ust. 3 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa możliwości zatrudnienia osoby po raz pierwszy podejmującej zatrudnienie jako radca Prokuraturii Generalnej na podstawie umowy o pracę na czas oznaczony, nie dłuższy niż trzy lata, oraz wprowadzenie w art. 52 ust. 4 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa możliwości rozwiązania stosunku pracy z radcą Prokuraturii Generalnej z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia bez zgody radcy.

W pozostałym zakresie projekt nie ma wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☒ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu	Ustawa umożliwi prowadzenie zastępstwa procesowego niektórych kategorii państwowych osób prawnych przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa w sprawach, w których możliwe jest wykorzystanie doświadczenia procesowego oraz wiedzy radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Nowe rozwiązanie zwiększy bezpieczeństwo prawne istotnych składników mienia państwowego.
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wydanie przez Prezesa Prokuraturii Generalnej zarządzenia w sprawie zasad etyki zawodu radcy Prokuraturii Generalnej.

Wydanie rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa w sprawie kryteriów i trybu dokonywania oceny kwalifikacyjnej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa – wykonanie dyspozycji zmienionego art. 42 ust. 7 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Zmiana rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lutego 2010 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek – wpisanie nowego stanowiska w załączniku dot. Prokuraturii Generalnej, tj. asystenta radcy.

Zmiana rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 listopada 2009 r. w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa z właściwymi podmiotami przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa i zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przy wydawaniu opinii prawnych – doprecyzowanie trybu współpracy pomiędzy Prokuratorią Generalną a podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa w związku z nowelizacją art. 8b ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Przepisy ustawy oraz akty wykonawcze wejdą w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy.

W projekcie ustawy przewidziano przepis przejściowy, który stanowi, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 47 ust. 2 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Do ewaluacji efektów projektu zostanie wykorzystane Sprawozdanie z działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa za poszczególne lata kalendarzowe, które Minister Skarbu Państwa corocznie przedkłada Sejmowi oraz dane przekazywane Ministrowi Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną w trybie nowego art. 8b ust. 1 i ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Zastosowane zostaną mierniki dot. spraw sądowych prowadzonych przez Prokuratorię Generalną oraz liczby i kategorii przekazywanych spraw i grup spraw w trybie art. 8b ust. 1 ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Ewaluacja będzie następowała na podstawie danych za poprzedni rok kalendarzowy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Wystąpienie pokontrolne Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z kontroli działalności Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa z dnia 12 kwietnia 2013 r. Sprawozdanie z działalności Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. <http://bip.msp.gov.pl/bip/prawo/tworzenie-prawa/wedlug-roku/projekty-aktow-prawnych/8860,dok.html?poz=1>

Zestawienie danych przekazane przez Prokuratorię Generalną w dniu 04.09.2014 r.

<http://bip.msp.gov.pl/bip/prawo/tworzenie-prawa/wedlug-roku/projekty-aktow-prawnych/8860,dok.html?poz=3>

Warszawa, 16 czerwca 2015 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1246.2014 / 16/mn

dot.: RM-10-61-15 z 15 czerwca 2015 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

**o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra
właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej**

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z/np. Ministra Spraw Zagranicznych
wz. *Henryka Mościcka-Dendys*
Podsekretarz Stanu
Henryka Mościcka-Dendys

Do wiadomości:

Pan Włodzimierz Karpiński
Minister Skarbu Państwa

**Raport z konsultacji i opiniowania do projektu ustawy o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa
oraz niektórych innych ustaw.**

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz niektórych innych ustaw został skierowany do konsultacji w dniu 5 czerwca 2014 r. z 21 dniowym terminem na zgłaszanie uwag i był konsultowany z następującymi podmiotami:

- 1) Krajowa Rada Sądownictwa,
- 2) Sąd Najwyższy,
- 3) Prokuratura Generalna Skarbu Państwa.

Projekt został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (serwis Rządowy Proces Legislacyjny) oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Skarbu Państwa.

Zgłoszone uwagi i opinie były omówione na konferencji uzgodnieniowej w dniu 7 sierpnia 2014 r.

Ze względu na zakres przedmiotowy projektu ustawy nie było obowiązku zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (serwis Rządowy Proces Legislacyjny) oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Skarbu Państwa. W trybie art. 7 w/w ustawy nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem przedmiotowej ustawy.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania do projektu zgłoszono następujące uwagi i opinie:

Propozycja	Podmiot	Treść uwag	Stanowisko Ministra Skarbu Państwa
Art. 1 pkt 1 (nowelizacja art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa)	Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa Krajowa Rada Sądownictwa	Proponowane kryterium właściwości kwotowej jest niezasadne i niweluje korzyści z nowelizacji ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa dokonanej w 2009 r. Proponuje się wykreślić przepis z projektu.	Nie uwzględnić uwagi. Proponowana nowelizacja jest zasadna w kontekście: 1) konieczności odciążenia Prokuraturii Generalnej od prowadzenia spraw rutynowych, których udział w rocznym wpływie nowych spraw wynosi ok. 40%, 2) realizacji wytycznych kontroli przeprowadzonej przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów w Prokuraturii Generalnej w 2012 r. w zakresie realizacji jej zadań ustawowych w latach 2010 – 2012. Propozycja regulacji zawiera jasne, precyzyjne i obiektywnie wymierne kryterium rozgraniczenia

			<p>kompetencji Prokuratury Generalnej i podmiotów reprezentujących Skarb Państwa (stationes fisci) przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa. Istotne jest, że kryterium to pozostaje przejrzyste dla wszystkich uczestników postępowań sądowych i nie wymaga dokonywania dodatkowej, pogłębionej analizy stanu sprawy. Rozwiązanie takie wpisuje się w obowiązujący system prawa (właściwość rzeczowa sądów oparta jest m.in. na kryterium wartości przedmiotu sporu). Obecnie najbardziej reprezentatywną grupą spraw zakwalifikowanych do spraw rutynowych są sprawy wszczynane z powództw osadzonych (więźniów). Najczęściej występującą wartością przedmiotu sporu w tych sprawach z reguły jest kwota z przedziału 75 000 a 300 000 zł, aczkolwiek występują również sprawy o wyższej wartości przedmiotu sporu. Tym samym przyjęta w projektowanym przepisie graniczna kwota 300 000 zł. zdaje się najlepiej spełniać cel proponowanej</p>
--	--	--	--

			<p>zmiany. Warto nadmienić, że kwota 300 000 zł została ustalona na podstawie roboczych informacji przekazanych przez Prokuratorię Generalną oraz również w oparciu o dane szacunkowe przekazane przez Centralny Zarząd Służby Więziennej (zestawienia sporządzone przez okręgowe inspektoraty Służby Więziennej). Proponowana regulacja nie będzie też wymagała częstej interwencji legislacyjnej celem jej aktualizacji. Z tych względów wybrano w toku opracowywania projektu ustawy w/w wariant regulacji jako najbardziej optymalny.</p> <p>Pozostałe propozycje brane pod uwagę przy tworzeniu projektu ustawy zostały uznane za nieodpowiadające potrzebom praktyki sądowej.</p>
Art. 1 pkt 1 (nowelizacja art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu	Sąd Najwyższy	Wprowadzenie kryterium kwotowego w przepisie art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa spowoduje komplikacje proceduralne związane z oceną wartości przedmiotu	Uwzględnić uwagę poprzez dodanie w art. 8 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa nowego ust. w brzmieniu: „W sprawach wymienionych w ust. 1 pkt 1 obowiązkowe zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez

Państwa)		sporu lub jej zmianą w toku postępowania.	<p>Prokuratorię Generalną nie ustaje mimo obniżenia się w toku sprawy wartości przedmiotu sprawy do kwoty 300 000 zł lub poniżej.”.</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu jest wzorowane na obecnie obowiązującym art. 8 ust. 2 ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Celem wprowadzenia przepisu jest utrwalenie właściwości Prokuratorii Generalnej w przypadku zmiany wartości przedmiotu sporu w toku postępowania sądowego w zakresie właściwości sądu okręgowego.</p>
Art. 1 pkt 1 (nowelizacja art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa)	Sąd Najwyższy	Wprowadzenie w art. 8b ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa braku zgody podmiotu reprezentującego Skarb Państwa na przekazanie mu do prowadzenia sprawy lub grupy spraw przez Prokuratorię Generalną.	<p><u>Początkowe stanowisko:</u></p> <p>Nie uwzględnić uwagi.</p> <p>Przedmiotowa propozycja była rozważana przez MSP w toku konsultacji projektu z Prokuratorią Generalną przed wpisaniem projektu do Wykazu Prac Legislacyjnych Rady Ministrów. Wariant ten został odrzucony z poniższych względów.</p> <p>W pierwszej kolejności należy podnieść, że przyjęcie takiego mechanizmu wydłużyłoby obieg</p>

			<p>dokumentów i znacznie skróciłoby czas przeznaczony na merytoryczne opracowanie stanowiska Skarbu Państwa w sprawie sądowej. Po wpłynięciu sprawy z sądu Prokuratoria Generalna najpierw dokonywałaby oceny sprawy, a następnie przekazywała ją do prowadzenia przez właściwe statio fiscali, które miałyby mniej czasu na przygotowanie pisma procesowego i zebranie materiału dowodowego, niż w sytuacji gdyby było od początku właściwe. Należy mieć na uwadze, że przy krótkich terminach procesowych wyznaczanych przez sąd po zmianie Kodeksu postępowania cywilnego z 2012 r. (w praktyce najczęściej 14 dni) przekazywanie dokumentacji między urzędami wydłuża czas potrzebny na wypracowanie i sporządzenie merytorycznego stanowiska Skarbu Państwa. W skrajnych przypadkach stan ten mógłby doprowadzać do przekraczania terminów składania pism procesowych, a w konsekwencji przynieść</p>
--	--	--	--

			<p>negatywne skutki procesowe dla Skarbu Państwa.</p> <p>Ponadto, mechanizm ten zakładałby wysoką subiektywność w decydowaniu czy sprawa jest rutynowa czy nie, a co za tym idzie kto będzie wykonywał zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w danej sprawie, co prowadzi do nadmiernej uznaniowości. Mechanizm ten opierałby się jedynie na ocenie własnej Prokuraturii Generalnej, tj. bez udziału reprezentantów Skarbu Państwa (stationes fisci). Taki stan rzeczy budziłby wątpliwości również w praktyce sądowej. W nowo wszczętej sprawie nie byłoby jasne, kto w niej będzie wykonywał zastępstwo procesowe, czy Prokuratura Generalna czy inny podmiot, co jest istotne np. przy doręczaniu pism procesowych. Istotną kwestią jest także realna możliwość oceny przez Prokuraturę Generalną w stosunkowo krótkim czasie, która z wielu wpływających spraw winna być przez nią prowadzona, a która przekazana.</p> <p>Tym samym taka regulacja stwarzałaby chaos</p>
--	--	--	--

			<p>kompetencyjny i organizacyjny, który nie służyłby sprawnej i skutecznej ochronie interesów Skarbu Państwa w postępowaniach sądowych.</p> <p><u>Ostateczne stanowisko:</u></p> <p>Po analizie opinii Rady Legislacyjnej z dnia 3 września 2014 r. podjęto decyzję o uwzględnieniu uwagi. Tekst przesłany pod obrady Stałego Komitetu Rady Ministrów uwzględnił już powyższą uwagę.</p>
<p>Art. 1 pkt 7 (nowelizacja art. 52 ust. 4 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa)</p>	<p>Sąd Najwyższy Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa</p>	<p>Proponowany nowy art. 52 ust. 4 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa prowadzi do zasadniczej modyfikacji modelu stosunku pracy radców mianowanych. Projektowana zmiana zbyt daleko ingeruje w istotę stosunku mianowania, niwelując element gwarancyjny (ograniczenie możliwości wypowiedzenia) przy zachowaniu wysokiego poziomu obowiązków</p>	<p>Uwzględnić uwagę poprzez wprowadzenie dwuletniego okresu vacatio legis liczonego od dnia ogłoszenia ustawy w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z powyższym konieczna jest zmiana art. 8 projektu ustawy, który otrzymuje brzmienie: „Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 7, który wchodzi w życie po upływie dwóch lat od dnia ogłoszenia ustawy.”.</p>

		<p>służbowych. Należy rozważyć rozwiązanie przewidziane w opinii Rady Legislacyjnej z dnia 30 stycznia 2014 r. dot. projektu założeń ustawy o zmianie ustawy o Narodowym Banku Polskim oraz ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym (tzn. wprowadzić kilkuletni okres przejściowy). Ewentualnie dla zachowania gwarancji wynikających ze stosunku mianowania trzeba rozważyć rezygnację ze zmiany art. 52 ust. 4 w obecnym brzmieniu a usunąć z obecnie obowiązującego art. 52 ust. 4 pkt 2 wyrazów „za zgodą radcy”.</p>	
--	--	---	--

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

**zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa z właściwymi podmiotami przy wykonywaniu zastępstwa
procesowego Skarbu Państwa i zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przy wydawaniu
opinii prawnych**

Na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247 oraz z ..., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 listopada 2009 r. w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa z właściwymi podmiotami przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa i zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przy wydawaniu opinii prawnych (Dz. U. Nr 190, poz. 1477) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 19 otrzymuje brzmienie:

„§ 19. 1. Pismo Prokuraturii Generalnej w przedmiocie przekazania z urzędu do prowadzenia podmiotowi współdziałającemu sprawy lub grupy spraw, o którym mowa w art. 8b ust. 1e ustawy, zawiera co najmniej:

- 1) określenie sprawy lub grupy spraw;
- 2) uzasadnienie, w którym:
 - a) przedstawia się stanowisko Prokuraturii Generalnej co do argumentów podniesionych w stanowisku podmiotu reprezentującego Skarb Państwa,
 - b) wskazuje się przyczyny przekazania sprawy lub grupy spraw,
 - c) wskazuje się spełnienie przesłanek, umożliwiających przekazanie przez Prokuratorie Generalną podmiotowi współdziałającemu do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, określonych w art. 8b ust. 1 pkt 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

2. Właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej przekazuje jednocześnie wraz z pismem, o którym mowa w ust. 1, podmiotowi współdziałającemu informacje o okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, w tym w szczególności o występujących w sprawie terminach procesowych i prawa materialnego, wynikających z przepisów prawa albo wyznaczonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający, a także całość materiałów zgromadzonych w sprawie lub grupie spraw (akta podręczne).

3. Jeżeli Prokuratoria Generalna zastępuje więcej niż jeden organ państwowej jednostki organizacyjnej działający za Skarb Państwa, właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej zawiadamia wszystkie te organy o przekazaniu podmiotowi współdziałającemu sprawy lub grupy spraw.

4. Prokuratoria Generalna zaprzestaje wykonywania zastępstwa procesowego Skarbu Państwa od dnia doręczenia podmiotowi współdziałającemu informacji i materiałów, o których mowa w ust. 2.”;

2) § 20 otrzymuje brzmienie:

„§ 20. 1. Wniosek podmiotu współdziałającego o przekazanie mu przez Prokuratorię Generalną do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, o którym mowa w art. 8b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy, zawiera co najmniej:

- 1) określenie sprawy lub grupy spraw;
- 2) wskazanie powodów uzasadniających przekazanie przez Prokuratorię Generalną podmiotowi współdziałającemu do prowadzenia sprawy lub grupy spraw.

2. Wniosek o przekazanie przez Prokuratorię Generalną podmiotowi współdziałającemu do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, o którym mowa w art. 8b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy, podmiot współdziałający przekazuje właściwej jednostce organizacyjnej Prokuraturii Generalnej.

3. Prezes Prokuraturii Generalnej albo dyrektor oddziału Prokuraturii Generalnej zawiadamia podmiot współdziałający o przekazaniu albo o odmowie przekazania do prowadzenia sprawy lub grupy spraw. Odmowa przekazania do prowadzenia sprawy lub grupy spraw wymaga pisemnego uzasadnienia i następuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w art. 8b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy.

4. W przypadku uwzględnienia wniosku o przekazanie przez Prokuratorię Generalną podmiotowi współdziałającemu do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, o którym mowa

w art. 8b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy, właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej wraz z zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 3, przekazuje podmiotowi współdziałającemu informacje o okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, w tym w szczególności o występujących w sprawie terminach procesowych i prawa materialnego, wynikających z przepisów prawa albo wyznaczonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający, a także całość materiałów zgromadzonych w każdej z przekazywanych spraw (akta podręczne).

5. Jeżeli Prokuratura Generalna zastępuje więcej niż jeden organ państwowej jednostki organizacyjnej działający za Skarb Państwa, właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej zawiadamia wszystkie te organy o przekazaniu podmiotowi współdziałającemu sprawy lub grupy spraw.

6. Prokuratura Generalna zaprzestaje wykonywania zastępstwa procesowego Skarbu Państwa od dnia doręczenia podmiotowi współdziałającemu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3.”;

3) dodaje się § 20a w brzmieniu:

„§ 20a. 1. Wniosek Prezesa Rady Ministrów albo ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, o którym mowa w art. 8b ust. 1 pkt 2 ustawy, określa co najmniej:

- 1) sprawę lub grupę spraw podlegających przekazaniu;
- 2) termin przekazania sprawy lub grupy spraw;
- 3) uzasadnienie powodów przekazania sprawy lub grupy spraw.

2. Termin przekazania sprawy lub grupy spraw, określony we wniosku, jest wiążący dla Prokuraturii Generalnej.

3. Właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej przekazuje Prezesowi Rady Ministrów albo ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa pisemną informację o okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, w tym w szczególności o występujących w sprawie terminach procesowych i prawa materialnego, wynikających z przepisów prawa albo wyznaczonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający, a także całość materiałów zgromadzonych w każdej z przekazywanych spraw (akta podręczne).

4. Jeżeli Prokuratura Generalna zastępuje więcej niż jeden organ państwowej jednostki organizacyjnej działający za Skarb Państwa, właściwa jednostka organizacyjna Prokuraturii Generalnej zawiadamia wszystkie te organy o przekazaniu Prezesowi Rady Ministrów albo

ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa sprawy lub grupy spraw w trybie art. 8b ust. 1 pkt 2 ustawy.

5. Prokuratoria Generalna zaprzestaje wykonywania zastępstwa procesowego Skarbu Państwa od dnia doręczenia Prezesowi Rady Ministrów albo ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa pisemnej informacji, o której mowa w ust. 3.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Zmiana rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa z właściwymi podmiotami przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa i zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przy wydawaniu opinii prawnych (zwanego dalej „rozporządzeniem”) jest podyktowana zmianą art. 8b ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247), projektowaną w ustawie o zmianie ustawy o Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Przepis ten ustanawia nowe zasady przekazywania przez Prokuraturę Generalną Skarbu Państwa (zwanej dalej „Prokuraturą Generalną”) sprawy lub grupy spraw, do prowadzenia podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa. W związku z tym powstała konieczność dostosowania przepisów rozporządzenia do zmienionych zasad.

W zmienianym § 19 rozporządzenia określono minimalną wymaganą treść pisma Prokuratury Generalnej, w przedmiocie przekazania z urzędu do prowadzenia podmiotowi współdziałającemu (którym tutaj będzie podmiot reprezentujący Skarb Państwa) sprawy lub grupy spraw procesowych, o którym mowa w projektowanym art. 8b ust. 1e ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa, a który odnosi się do projektowanego art. 8b ust. 1 pkt 1 lit. a tejże ustawy. W szczególności, zgodnie z brzmieniem art. 8b ust. 1e tej ustawy, przekazując sprawę lub grupę spraw, w razie negatywnego stanowiska podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, Prokuratura Generalna sporządza pisemne uzasadnienie swojego rozstrzygnięcia, w którym odnosi się do argumentów podniesionych w stanowisku podmiotu, na rzecz którego następuje przekazanie, wskazuje ostateczne przyczyny przekazania, odnosząc się m.in. do negatywnej przesłanki występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego lub potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Ponadto, analogicznie do regulacji dotychczasowych, w przepisie tym wskazano obowiązek zawiadomienia o przekazaniu wszystkich organów państwowych jednostek organizacyjnych działających za Skarb Państwa, które Prokuratura Generalna zastępuje w danej sprawie lub grupie spraw. Powtórzono także regulację dotyczącą momentu zaprzestania wykonywania przez

Prokuratorię Generalną zastępstwa procesowego, w związku z przekazaniem sprawy lub grupy spraw.

Z kolei w § 20 rozporządzenia uregulowano treść wniosku podmiotu współdziałającego o przekazanie mu przez Prokuratorię Generalną do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, o którym mowa w projektowanym art. 8b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, a także inne obowiązki i skutki towarzyszące przekazaniu sprawy lub grupy spraw w trybie wskazanym w przywołanym przepisie ustawy.

W rozporządzeniu dodaje się także § 20a, który reguluje wymaganą treść wniosku Prezesa Rady Ministrów i ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, o którym mowa w art. 8b ust. 1 pkt 2 ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Analogicznie jak w przepisach poprzedzających, § 20a określa także inne obowiązki i skutki towarzyszące przekazaniu sprawy lub grupy spraw w trybie wskazanym w przywołanym przepisie ustawy.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana regulacja prawna nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej, a problematyka w niej ujęta jest pozostawiona swobodnemu uznaniu państw członkowskich.

<p>Nazwa projektu: rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa z właściwymi podmiotami przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa i zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przy wydawaniu opinii prawnych.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Skarbu Państwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Zdzisław Gawlik</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Zasieczny – specjalista Departament Prawny i Procesowy w Ministerstwie Skarbu Państwa tel. (0 22) 695-86-49, piotr.zasieczny@msp.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 10.06.2015 r.</p> <p>Źródło: inne – kontrola Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.</p> <p>Nr w Wykazie:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Brak uregulowania przez rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 listopada 2009 r. w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa z właściwymi podmiotami przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa i zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przy wydawaniu opinii prawnych (Dz. U. Nr 190, poz. 1477) sposobu współpracy przy przekazywaniu spraw pomiędzy Prokuratorią Generalną Skarbu Państwa (dalej jako: Prokuratoria Generalna), a podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa w związku z nowelizacją brzmienia art. 8b ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247), dokonywaną na mocy ustawy o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz niektórych innych ustaw.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji: nowelizacja rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 listopada 2009 r. w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa z właściwymi podmiotami przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa i zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przy wydawaniu opinii prawnych (Dz. U. Nr 190, poz. 1477) w zakresie nowych trybów przekazywania spraw pomiędzy Prokuratorią Generalną, a podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa, przewidzianymi w nowelizowanym art. 8b ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247).

Zakres zmian względem dotychczas obowiązującego rozporządzenia obejmuje:

- 1 – uregulowanie trybu przekazywania sprawy lub grup spraw z inicjatywy Prokuraturii Generalnej w § 19 rozporządzenia (dot. trybu określonego w art. 8b ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy),
- 2 – uregulowanie trybu przekazywania sprawy lub grup spraw na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w § 20 rozporządzenia (dot. trybu określonego w art. 8b ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy),
- 3 – uregulowanie obligatoryjnego trybu przekazywania sprawy lub grupy spraw na wniosek Prezesa Rady Ministrów lub ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa (dot. trybu określonego w art. 8b ust. 1 pkt 2 ustawy).

Oczekiwany efekt: uregulowanie nowych trybów przekazywania spraw pomiędzy Prokuratorią Generalną, a podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa, przewidzianymi w nowelizowanym art. 8b ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prokuratoria Generalna	1 państwowa jednostka	Ustawa z dnia 8 lipca 2005 r.	Zmiana sposobu współpracy

Skarbu Państwa	organizacyjna	o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247)	przy przekazywaniu prowadzonych spraw.
Państwowe jednostki organizacyjne reprezentujące Skarb Państwa w sprawach cywilnych.	Kilkaset państwowych jednostek organizacyjnych	Sprawozdanie z działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.	Zmiana sposobu współpracy przy przekazywaniu prowadzonych spraw.
Prezes Rady Ministrów	1 organ centralnej administracji rządowej	Konstytucja RP (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.) Ustawa o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392, z późn. zm.)	Zmiana sposobu współpracy przy przekazywaniu prowadzonych spraw.
Minister Skarbu Państwa	1 organ centralnej administracji rządowej	Ustawa z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247)	Zmiana sposobu współpracy przy przekazywaniu prowadzonych spraw.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie opublikowany, w celu przeprowadzenia konsultacji, na stronie internetowej Ministerstwa Skarbu Państwa oraz Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2013 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Brak skutków finansowych dla budżetu państwa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do	Projekt nie przewiduje zwiększenia budżetu Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Projekt zakłada pozostawienie budżetu Prokuraturii Generalnej na niezmiennym poziomie.

obliczeń założeń								
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2013 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projekt nie wpływa na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☐ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwrotnej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: nowelizacja istniejącej regulacji prawnej.				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz: projekt reguluje nowe tryby przekazywania spraw pomiędzy Prokuratorią Generalną, a podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa. Projekt nie wprowadza obciążeń administracyjnych dla podmiotów, na które oddziałuje.								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projekt nie ma wpływu na rynek pracy.								

10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu na pozostałe obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozporządzenie nie wymaga wydania dalszych aktów wykonawczych. Przepisy rozporządzenia wejdą w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów projektu nastąpi poprzez coroczną analizę danych przedstawianych Ministrowi Skarbu Państwa przez Prokuraturę Generalną, w ramach Sprawozdań z działalności Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa za poprzedni rok kalendarzowy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU PAŃSTWA¹⁾

z dnia

**w sprawie kryteriów i trybu dokonywania oceny kwalifikacyjnej radców i starszych
radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa**

Na podstawie art. 42 ust. 7 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247 oraz z ..., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa;
- 2) Prokuraturii Generalnej – należy przez to rozumieć Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa;
- 3) ocenianym – należy przez to rozumieć radcę albo starszego radcę Prokuraturii Generalnej, podlegającego ocenie kwalifikacyjnej;
- 4) oceniającym – należy przez to rozumieć dyrektora oddziału Prokuraturii Generalnej, w którym jest zatrudniony oceniany, albo Prezesa Prokuraturii Generalnej w stosunku do ocenianego, zatrudnionego w Głównym Urzędzie Prokuraturii Generalnej.

§ 2. 1. Oceniający wyznacza termin dokonania oceny kwalifikacyjnej radcy albo starszego radcy Prokuraturii Generalnej, pisemnie informując ocenianego o tym terminie, z co najmniej 14 dniowym wyprzedzeniem.

2. Pismo zawiadamiające o terminie dokonania oceny kwalifikacyjnej, doręcza się ocenianemu za pisemnym potwierdzeniem jego odbioru.

§ 3. 1. Oceniający, w ramach oceny kwalifikacyjnej, ocenia sposób wykonywania zadań i czynności służbowych przez ocenianego w okresie objętym oceną kwalifikacyjną, na podstawie własnej wiedzy, a także:

- 1) dokumentacji, obejmującej charakterystykę ocenianego w okresie objętym oceną

¹⁾ Minister Skarbu Państwa kieruje działem administracji rządowej Skarb Państwa, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Skarbu Państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1262).

kwalifikacyjną, uwzględniającą fakty i okoliczności wskazujące na spełnianie albo niespełnienie przez ocenianego kryteriów, o których mowa w § 4, oraz pisemną opinię o ocenianym;

- 2) akt osobowych ocenianego;
- 3) informacji pochodzących od przełożonych kierownika komórki organizacyjnej, w której jest zatrudniony oceniany, oraz od kierowników innych komórek organizacyjnych danej jednostki organizacyjnej Prokuraturii Generalnej;
- 4) rozmowy, o której mowa w § 6.

2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, sporządza kierownik komórki organizacyjnej Prokuraturii Generalnej, w której jest zatrudniony oceniany, zwany dalej „bezpośrednim przełożonym ocenianego”.

3. Oceniający może zażądać informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3, o ile takie informacje są niezbędne do dokonania oceny kwalifikacyjnej.

§ 4. Kryteriami, którymi oceniający kieruje się, dokonując oceny kwalifikacyjnej, są:

- 1) staranność, rzetelność i terminowość wykonywania zadań i czynności służbowych, w szczególności sposób formułowania wypowiedzi przy sporządzaniu pism procesowych, wykorzystywanie orzecznictwa i poglądów nauk prawnych oraz dbałość o zachowanie warunków formalnych czynności, w tym terminowość czynności;
- 2) współpraca z przełożonymi i innymi radcami, w szczególności komunikatywność, udział we wspólnym prowadzeniu spraw, udział w rozwiązywaniu problemów prawnych w sprawach prowadzonych przez Prokuraturę Generalną oraz sposób wykonywania zastępstwa innych radców;
- 3) współpraca z podmiotami zewnętrznymi, w szczególności podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa,
- 4) rozwój zawodowy, w szczególności podwyższanie kwalifikacji zawodowych, umożliwiające powierzanie spraw istotnych z punktu widzenia interesów Skarbu Państwa;
- 5) zgodność postępowania ze złożonym ślubowaniem oraz przestrzeganie zasad etyki wykonywania zawodu radcy;
- 6) umiejętność planowania i organizowania zadań oraz czynności służbowych, w szczególności zdolność do określenia zadań priorytetowych, gotowość do podejmowania zadań, inicjatywa, obowiązkowość oraz, w przypadku osób pełniących funkcje kierownicze, ocena zdolności kierowniczych.

§ 5. 1. Oceniający może w każdym czasie zmienić termin dokonania oceny kwalifikacyjnej.

2. Oceniający wyznacza nowy termin dokonania oceny kwalifikacyjnej, w razie usprawiedliwionej nieobecności w pracy ocenianego, uniemożliwiającej dokonanie tej oceny w wyznaczonym terminie.

3. Oceniający niezwłocznie pisemnie zawiadamia ocenianego o nowym terminie dokonania oceny kwalifikacyjnej. Przepis § 2 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Oceniany może złożyć do ocenającego wniosek o przeprowadzenie rozmowy, w terminie 7 dni od dnia zawiadomienia go o terminie dokonania oceny kwalifikacyjnej.

2. W przypadku niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, przeprowadzenie rozmowy może nastąpić z inicjatywy ocenającego.

3. Rozmowę przeprowadza się w terminie dokonania oceny kwalifikacyjnej, o którym mowa w § 2 ust. 1 albo § 5 ust. 3.

4. Podczas rozmowy umożliwia się ocenianemu swobodne wypowiedzianie się co do:

- 1) zakresu i charakteru zadań i czynności służbowych, jakie wykonywał w okresie objętym oceną kwalifikacyjną;
- 2) innych faktów lub okoliczności, które mogą mieć wpływ na ocenę kwalifikacyjną.

5. W rozmowie mogą uczestniczyć bezpośredni przełożony ocenianego oraz jego przełożeni, chyba że oceniany wyrazi sprzeciw.

§ 7. 1. Ocena kwalifikacyjna obejmuje oceny cząstkowe, odnoszące się do każdego z kryteriów określonych w § 4, według pięciostopniowej skali:

- 1) 5 – bardzo dobry;
- 2) 4 – dobry;
- 3) 3 – zadowolający;
- 4) 2 – mierny;
- 5) 1 – niezadowolający.

2. Ocena niezadowolająca oznacza, że ocena radcy rażąco odbiega od kryterium oceny. Ocena bardzo dobra jest przyznawana radcy, który wypełnia kryterium oceny w sposób znacznie wykraczający ponad standard.

3. Ocenę kwalifikacyjną oblicza się jako średnią arytmetyczną ocen cząstkowych, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Niezadowolająca ocena cząstkowa, odnosząca się do kryterium określonego w § 4 pkt 1 lub 5, przesądza o negatywnej ocenie kwalifikacyjnej.

5. Oceniający uzasadnia ocenę kwalifikacyjną, wskazując przesłanki jej dokonania.

§ 8. 1. Dokonaną ocenę kwalifikacyjną dokumentuje się przez sporządzenie arkusza oceny kwalifikacyjnej.

2. Arkusz oceny kwalifikacyjnej sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden doręcza się ocenianemu za pisemnym potwierdzeniem odbioru, a drugi dołącza się do jego akt osobowych.

3. Do arkusza oceny kwalifikacyjnej, dołączonego do akt osobowych ocenianego, załącza się kopię pisma zawiadamiającego ocenianego o terminie dokonania oceny kwalifikacyjnej, wraz z potwierdzeniem jego doręczenia ocenianemu, o którym mowa w § 2 ust. 2 i § 5 ust. 3.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu Państwa z dnia z dnia 13 lutego 2006 r. w sprawie kryteriów i trybu dokonywania oceny kwalifikacyjnej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 33, poz. 234).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SKARBU PAŃSTWA

UZASADNIENIE

Nowe rozporządzenie Ministra Skarbu Państwa w sprawie kryteriów i trybu dokonywania oceny kwalifikacyjnej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa ma na celu wprowadzenie nowych, szerszych kryteriów oceny radcy Prokuraturii Generalnej w porównaniu do tych, które określa rozporządzenie obecnie obowiązujące. Dotychczasowe kryteria były określone zbyt wąsko, co utrudniało przeprowadzanie oceny kwalifikacyjnej. Dodatkowo zdefiniowano skrajne oceny, stosowane przy ocenie wypełniania przez radcę kryteriów.

Rozszerzenie katalogu kryteriów oceny, spowoduje możliwość bardziej kompleksowej, wieloaspektowej oceny pracy danego radcy Prokuraturii Generalnej. Katalog kryteriów uwzględnia umiejętności praktyczne, niezbędne w wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa w postępowaniu cywilnym, umiejętności miękkie (komunikatywność, kreatywność, zarządzanie czasem, stosunek do pełnionych obowiązków itp.) oraz uwzględnia obowiązki wynikające ze złożonego ślubowania. Nowe, bardziej precyzyjne sformułowanie kryteriów oceny uwzględnia wszystkie aspekty pracy radców Prokuraturii Generalnej oraz umożliwia ich obiektywną ocenę, co powinno korzystnie wpłynąć na zrozumiałość oraz przejrzystość prowadzonych postępowań dotyczących oceny kwalifikacyjnej z punktu widzenia ocenianego radcy Prokuraturii Generalnej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana regulacja prawna nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej, a problematyka w niej ujęta jest pozostawiona swobodnemu uznaniu państw członkowskich.

<p>Nazwa projektu: rozporządzenie Ministra Skarbu Państw w sprawie kryteriów i trybu dokonywania oceny kwalifikacyjnej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Skarbu Państwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Zdzisław Gawlik</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Zasieczny – specjalista Departament Prawny i Procesowy w Ministerstwie Skarbu Państwa tel. (0 22) 695-86-49, piotr.zasieczny@msp.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 10.06.2015 r.</p> <p>Źródło: inne – kontrola Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.</p> <p>Nr w Wykazie:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Praktyczne problemy związane z trybem przeprowadzania oceny kwalifikacyjnej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (dalej: Prokuratoria Generalna) utrudniające przeprowadzenie kompleksowej oceny ich pracy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji: wydanie nowego rozporządzenia Ministra Skarbu Państwa w sprawie kryteriów i trybu dokonywania oceny kwalifikacyjnej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w oparciu o art. 42 ust. 7 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247).

Zakres zmian względem dotychczas obowiązującego rozporządzenia obejmuje m.in.:

1 – wprowadzenie bardziej rozbudowanego katalogu kryteriów oceny kwalifikacyjnej radców Prokuraturii Generalnej w § 4 rozporządzenia:

- 1) staranność, rzetelność i terminowość wykonywania zadań i czynności służbowych, w szczególności sposób formułowania wypowiedzi przy sporządzaniu pism procesowych, wykorzystywanie orzecznictwa i poglądów nauk prawnych oraz dbałość o zachowanie warunków formalnych czynności, w tym terminowość czynności,
- 2) współpraca z przełożonymi i innymi radcami, w szczególności komunikatywność, udział we wspólnym prowadzeniu spraw, udział w rozwiązywaniu problemów prawnych w sprawach prowadzonych przez Prokuraturę Generalną oraz sposób wykonywania zastępstwa innych radców,
- 3) współpraca z podmiotami zewnętrznymi, w szczególności podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa,
- 4) rozwój zawodowy, w szczególności podwyższanie kwalifikacji zawodowych, umożliwiające powierzanie spraw istotnych z punktu widzenia interesów Skarbu Państwa,
- 5) zgodność postępowania ze złożonym ślubowaniem,
- 6) umiejętność planowania i organizowania zadań oraz czynności służbowych, w szczególności zdolność do określenia zadań priorytetowych, gotowość do podejmowania zadań, inicjatywa, obowiązkowość oraz w przypadku osób pełniących funkcje kierownicze ocena zdolności kierowniczych;

2 – dalsze zestandaryzowanie sposobu oceny radcy przez bezpośredniego przełożonego, m.in. w zakresie:

- 1) charakterystyki ocenianego w okresie objętym oceną kwalifikacyjną, uwzględniającą fakty i okoliczności wskazujące na spełnianie albo niespełnianie przez ocenianego kryteriów oceny, o których mowa w § 4 rozporządzenia,
- 2) pisemnej opinii bezpośredniego przełożonego o ocenianym, która stanowi zwięzłe podsumowanie sporządzane przez bezpośredniego przełożonego, w oparciu o sporządzoną wcześniej charakterystykę ocenianego radcy;

3 – kwestie związane ze zdefiniowaniem w § 7 rozporządzenia oceny stosowanej przy ocenie wypełniania przez radcę kryteriów oceny, poprzez określenie pojęcia „oceny niezadowolającej” oraz „bardzo dobrej”, jako ocen granicznych w skali ocen.

Oczekiwany efekt: poprawa efektywności funkcjonowania Prokuraturii Generalnej w dziedzinie działalności objętej projektem, w tym m.in.:

- większa standaryzacja ocen w toku oceny kwalifikacyjnej,
- lepsze zobiektywizowanie kryteriów oceny radców Prokuraturii Generalnej,
- większa przejrzystość procedury oceny kwalifikacyjnej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt nie wpływa na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: usprawnienie istniejących procedur.	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

rozszerzenie katalogu kryteriów oceny spowoduje możliwość bardziej kompleksowej, wieloaspektowej oceny pracy danego radcy Prokuraturii Generalnej. Katalog kryteriów uwzględnia umiejętności praktyczne, niezbędne w wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa w postępowaniu cywilnym, umiejętności miękkie (komunikatywność, kreatywność, zarządzanie czasem, stosunek do pełnionych obowiązków itp.) oraz uwzględnia obowiązki wynikające ze złożonego ślubowania. Nowe, bardziej precyzyjne sformułowanie kryteriów oceny uwzględnia wszystkie aspekty pracy radców Prokuraturii Generalnej oraz umożliwi ich obiektywną ocenę, co powinno korzystnie wpłynąć na zrozumiałość oraz przejrzystość prowadzonych postępowań dot. oceny kwalifikacyjnej z punktu widzenia ocenianego radcy Prokuraturii Generalnej. Ponadto projekt wprowadza dalszą standaryzację procedury oceny kwalifikacyjnej.

W pozostałym zakresie projekt nie wprowadzi zmian obciążeń dla podmiotów, na które oddziałuje.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt wpływa na sposób oceny kwalifikacyjnej radców Prokuraturii Generalnej, co ma wpływ na metodykę oceny ich pracy. Jest to kwestia wewnętrznych relacji pomiędzy pracownikiem (radcą lub starszym radcą) oraz pracodawcą (Prokuratorią Generalną).

W pozostałym zakresie projekt nie ma wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Brak wpływu na pozostałe obszary.
------------------	-----------------------------------

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie może zostać uzupełnione przez zarządzenia Prezesa Prokuraturii Generalnej, w których zostaną uregulowane obowiązujące wzory dokumentów używanych w postępowaniu.

Przepisy rozporządzenia wejdą w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi poprzez bieżącą analizę prowadzonych w Prokuraturii Generalnej postępowań oceny kwalifikacyjnej radców i starszych radców Prokuraturii Generalnej. Z uwagi na stricte proceduralny charakter regulacji, nie jest możliwe wprowadzenie obiektywnych mierników liczbowych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek

Na podstawie art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 2 w związku z art. 43 ust. 1 i 2, art. 44, art. 46 i art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 lutego 2010 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek (Dz. U. Nr 27, poz. 134, z późn. zm.) w załączniku nr 3 („Tabele stanowisk, zaszeregowania i kwalifikacji”) pkt X otrzymuje następujące brzmienie:

**X. PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH W PROKURATORII GENERALNEJ
SKARBU PAŃSTWA**

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego do	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1	Dyrektor biura	XIX–XXI	10	wyższe	7
2	Wicedyrektor biura	XVIII–XX	9	wyższe	7
	główny księgowy			według odrębnych przepisów	

3	Pełnomocnik do spraw ochrony informacji niejawnych	XVII–XIX	9	wyższe	7
4	Naczelnik wydziału	XVII–XVIII	8	wyższe	7
5	Główny specjalista	XV–XVII	6	wyższe	7
6	Asystent radcy	XII–XVI	-	wyższe prawnicze	1
7	Specjalista	XII–XV	-	wyższe	4
8	Starszy inspektor, samodzielny księgowy	XI–XIV	-	wyższe	2
				średnie	4
9	Inspektor	IX–XIII	-	wyższe	-
				średnie	2
10	Starszy referent, księgowy	VIII–XI	-	średnie	-
11	Referent	VI–IX	-	średnie	-

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Potrzeba zmiany rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek wynika z wprowadzenia, ustawą o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), nowej kategorii pracowników Prokuraturii Generalnej, tj. asystenta radcy.

Stanowisko to, z uwagi na zakres przypisanych mu zadań, wymaga posiadania przez pracownika specjalistycznego wykształcenia (wyższe prawnicze) oraz przynajmniej rocznego doświadczenia zawodowego. Wysokie wymagania zostały skorelowane z kategorią zaszeregowania, umiejscowioną pomiędzy specjalistą, a głównym specjalistą.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana regulacja prawna nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej, a problematyka w niej ujęta jest pozostawiona swobodnemu uznaniu państw członkowskich.

<p>Nazwa projektu: rozporządzenie Rady Ministrów zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Skarbu Państwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu Zdzisław Gawlik</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Zasieczny – specjalista Departament Prawny i Procesowy w Ministerstwie Skarbu Państwa tel. (0 22) 695-86-49, piotr.zasieczny@msp.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 10.06.2015 r.</p> <p>Źródło: inne – kontrola Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.</p> <p>Nr w Wykazie:</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Brak regulacji zasad wynagradzania na stanowisku pracy asystenta radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, które jest przewidziane w art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247), w brzmieniu nadanym ustawą o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz niektórych innych ustaw.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji: nowelizacja rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 2 lutego 2010 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek (Dz. U. Nr 27, poz. 134, z późn. zm.).

Zakres zmian względem dotychczas obowiązującego rozporządzenia obejmuje:

nadanie w Załączniku nr 3 („Tabele stanowisk, zaszeregowania i kwalifikacji”) nowego brzmienia pkt X („Pracowników zatrudnionych w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa”), w tym dodanie nowego pkt 6 „Asystent radcy”, oraz zmianę numeracji następujących po nim punktów w tabeli.

Oczekiwany efekt: uregulowanie zasad wynagradzania na stanowisku pracy asystenta radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, co zapobiegnie powstaniu luki prawnej w dniu wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz niektórych innych ustaw, która nadaje nowe brzmienie art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa	1 państwowa jednostka organizacyjna	Ustawa z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247)	Ustanowienie ram prawnych wynagradzania nowej kategorii pracowników Prokuraturii Generalnej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie opublikowany, w celu przeprowadzenia konsultacji, na stronie internetowej Ministerstwa Skarbu Państwa oraz Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2013 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Brak skutków finansowych dla budżetu państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt nie przewiduje zwiększenia budżetu Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Projekt zakłada pozostawienie budżetu Prokuraturii Generalnej na niezmiennym poziomie.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2013 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt nie wpływa na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: nowelizacja istniejącej regulacji prawnej.	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: projekt uzupełnia istniejące zasady kształtowania wynagrodzenia pracowników Prokuraturii Generalnej o nową kategorię pracowników, tj. asystenta radcy, z uwagi na jej wprowadzenie w życie ustawą o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz niektórych innych ustaw, która nadaje nowe brzmienie art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 1150 i 1247). Projekt nie wprowadza obciążeń administracyjnych dla podmiotów, na które oddziałuje.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Projekt wpływa na zasady kształtowania wynagrodzenia dla asystentów radcy Prokuraturii Generalnej. Jest to kwestia wewnętrznych relacji pomiędzy pracownikiem (radcą lub starszym radcą) oraz pracodawcą (Prokuratorią Generalną). W pozostałym zakresie projekt nie ma wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu na pozostałe obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozporządzenie nie wymaga wydania dalszych aktów wykonawczych. Przepisy rozporządzenia wejdą w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów projektu nastąpi poprzez coroczną analizę danych przedstawianych Ministrowi Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną, w ramach Sprawozdań z działalności Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa za poprzedni rok kalendarzowy. Dane zawarte w corocznych Sprawozdaniach Prokuraturii Generalnej obejmują dane budżetu i stanu zatrudnienia w tej państwowej jednostce organizacyjnej.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	